No 2697 Vrijdag 8 November 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Vrijdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo. Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Een merkwaardige getuigenis over Moraal en Christendom.

Wat we in de twee opstellen over Moraal en Christendom hebben aangetoond: dat de zedelijkheid buiten het Christendom in de lucht hangt, wordt allerduidelijkst bevestigd door die grote leermeesters der volken, de geschiedenis. Wij kunnen hier deze stelling niet in den brede uiteenzetten: de lezer mag zelf een blik werpen op heidense en mohamedaanse landen, om zich te overtuigen wat dáár kindermoord en vrouwenslavernij, om alleen deze twee brandmerken des Satans te noemen, van de natuurlijke zedenwet hebben gemaakt. Hier volsta voor ons doel, wat twee verklaarde vijanden des Christendoms, volslagen rationalisten, omtrent de door ons verdedigde stelling hebben geschreven.

In een helder ogenblik verklaart Goethe — zelf een afdoend voorbeeld van wat er van zedelijkheid buiten het Christendom overblijft:

„Hoe ook de beschaving moge toenemen, de natuurwetenschappen zich steeds heerlijker ontwikkelen en het menselijk vernuft zich naar alle richtingen ontplooien — nimmer zal het de verhevenheid en zedelijke beschaving des Christendoms, zoals dit ons in het Evangelie toeschittert, evenaren."

Ik moet erkennen, dat ik onbaatzuchtige karakters die men waarlijk hoogachten kan, in mijn hele leven slechts daar heb ontmoet, waar ik een diepgevestigd godsdienstig leven vond, enë geloofsbelijdenis die een onwrikbare grond had, die als het ware op zichzelf berustte en niet afhing van de tijd, diens geest, diens wetenschap.

De steeds oprechte, helaas verstokte ongelovige Hippolyte Taine, de vriend van Littré en Renan, misschien wel de scherpzinnigste kop van het rationalistische Frankrijk, heeft een bladzijde geschreven, niemand minder dan Bossuet waardig: ze zou in zijn Discours sur l'Histoire universelle volmaakt op haar plaats zijn. Voor mij was het steeds een raadsel, hoe een volstrekt positivist als de auteur van l'Ancien Régime en la Révolution deze prachtige schets op het papier heeft kunnen brengen:

„Heden na achttien eeuwens bestaans, strekt het Christendom zich uit over alle werelddelen.

Van het Oeral- tot aan het Rotsgebergte, in het hart van Russische boeren en van Amerikaanse planters, arbeidt het met de gelijke kracht als eertijds in de zielen der vissers van Galilea. Het roeit de eigenliefde uit en vervangt ze door liefde tot den naaste. Noch zijne zelfstandigheid noch zijne bediening hebben verandering ondergaan. 't Zij het optreden in Grieks, in katholiek of protestants gewaad, het is en blijft voor meer dan 400 honderd millioen menselijke wezens een orgaan des geestes, een vleugelpaar dat den mens opheft boven zichzelven, boven het kruipende des levens, boven de beperkte gezichteinder der aarde, om hem door de kringen van het geduld, van de berusting en de hoop, in de sfeer te brengen der hoogste tevredenheid: om hem, boven de matigheid, de zuiverheid en de goedheid, te dragen naar de toewijding en de offering van zich zelven.

Altijd en overal, sedert achttienhonderd jaren (spatiëring van Red.) daalt het peil der openbare zedelijkheid, zodra die vleugel wordt saamgevouwen of geknakt.

In Italië tijdens de renaissance, in Engeland tijdens de Restauratie, in Frankrijk tijdens de Conventie en het Directoire, heeft men gezien hoe de mens zich tot heiden maakte, gelijk hij deed in vroegere eeuwen. En terzelfder ure werd hij, wat hij was toen Augustus en Tiberius de scepter zwaaiden: wellustig en harvochtig. Hij maakte misbruik van zichzelf en anderen. Plompe of listig berekende zelfzucht beheersten zijne ziel; wreedheid en zinnelijkheid traden ongesluierd op; geheel de maatschappij werd in een moordhol herschapen, in een huis van slechte zeden. Heeft men de ogen des geestes op dat schouwspel gevestigd, dan zeer. Eén men naar waarheid beseffen, wat de huidige maatschappij aan het Christendom verschuldigd is: welk een mate van eerbaarheid, zachtmoedigheid, van menselijkheid het aan der wereld geschonken heeft; wat welvoegelijkheid, wat goede trouw, wat rechtvaardigheid het er in onderhoudt.

Noch de wijsgerige rede, noch de beschaving van kunsten en letteren noch het militaire en ridderlijke eergevoel, niet in één wetboek, niet in éne wijze van volksbestuur vermag het te vervangen. Het Christendom alléén kan den mens weerhouden op de glooiing, waar zijne geboorte hem geplaatst heeft; het Christendom alléén kan hem verhoeden neder te glijden in de afgrond, waarheen zijne natuurlijke neiging hem trekt. Het oude Evangelie is nog heden ten dage de beste bondgenoot van het maatschappelijk instinct. (Revue des 2 Mondes. 1 Juni 1891).

Geen lezer zal, vertrouw ik, deze welsprekende rede van een ongelovige, die door zijn geheel buitengewone historische kennis beter dan wie ook in deze een onafhankelijk oordeel kon vellen, hier niet geheel op haar plaats vinden.

Zij verdient ten volle, niet minder dan de schitterende bladzijde over het Pausdom door Macaulay in diens Essays, steeds iedereen, die zich met de Wereldgeschiedenis afgeeft, voor de geest te staan. Zij kan opwegen tegen een gehele bibliotheek vol van geschiedvervalsers in dagbladen en Handboeken.

Wie, wanneer hij een blik werpt op de ons omringende wereld, wordt niet getroffen door de verpletterende juistheid der woorden van Taine: „altijd en overal sedert achttienhonderd jaren daalt het peil der zedelijkheid, zodra de verheffende vleugel van het Christendom wordt saamgevouwen of geknakt."?

Wel kunnen wij de vraag des Zaligmakers: „zal de Mensenzoon bij zijn komst het geloof op aarde vinden" niet op onze tijd toepassen; maar toch, ontkennen vermogen wij het niet, dat de afval van het Christendom zowel bij regeringen als bij afzonderlijke personen onder onze ogen steeds grotere verhoudingen aanneemt. Maar ook rechtstreeks evenredig daarmede is overal de achteruitgang der moraliteit. Wat nog nimmer in de geschiedenis vertoond is, de toenemende criminaliteit der jeugd, ja zelfs zelfmoord bij baardeloze knapen en jongemensen, is haast in alle landen een ernstige oorzaak van steeds toenemende ongerustheid bij de regeerders geworden.

Het christelijk huisgezin heeft meer en meer terug tot het vroegere heidendom door de toename van echtscheidingen en de goddeloze praktijken van het Malthusianisme... Immers kindermoord en de vele daaraan verbonden gruweldaden werden ook bij de heidense volken algemeen toegelaten en gepleegd. Om niet te spreken van de ontaarding der zeden in de litteratuur, theaters, schaamteloze kleding, wulpse dansen, die een deel der maatschappij tot een huis van slechte zeden dreigen te maken, wil ik er tenslotte alleen nog even op wijzen, hoe door het heidendom onzer dagen als in het oude Rome met het heilig recht op het leven wordt omgesprongen. Een Duitse professor van naam, Karl Binder, heeft indertijd een boek uitgegeven Die Freigabe der Vernichtung lebensunwerter Lebens. Waar hij bepleit het doden van ongeneeslijk zieken, die zulks wensen; dodelijk gewonden buiten bewustzijn; en tenslotte ook van krankzinnigen, en wel door familieleden, die met hun verpleging zwaar belast zijn.

't Is duidelijk: met dezen man der Wissenschaft zitten we volop in het heidendom; toen Seneca leerde: de ware wijze kent geen mededogen, en aan den vader zo goed als onbeperkt recht over leven en dood was toegekend.

Werkelijke belangen der bevolking.

Bij de behandeling van de „ongevallen regeling" is door vele leden van de Koloniale Raad in het Voorlopig Verslag gezegd, dat de Koloniale Raad aangewezen is om de werkelijke belangen der bevolking te behartigen.

Er zal wel niemand op Curaçao zijn, die het niet met deze uitspraak eens is.

Maar dat er wel kwestie zijn kan over het antwoord op de vraag, wat werkelijke belangen zijn, dat is in de laatste weken weer voldoende gebleken uit wat de plaatselijke pers, speciaal de pers die voor de volksbelangen optreedt, geschreven heeft over de thans in behandeling zijnde „ongevallenregeling". In 't bijzonder willen wij hier verwijzen naar de „Union" van 31 October.

Dat de Koloniale Raad een heel afwijkend idee heeft van die werkelijke belangen blijkt ook nog eens weer uit het eindverslag over het ontwerp tot wijziging en aanvulling van de Algemene Politiekeur.

In dit ontwerp had de Gouverneur enkele bepalingen opgenomen omtrent bepaalde danspartijen en in 't bijzonder de tamboerdans.

Ter voorkoming van ongeregeldheden achtte de Gouverneur het noodzakelijk, dat aan bepaalde personen het houden van danspartijen kon worden ontzegd: en omdat de tamboerdansen dikwijls aanleiding zijn tot ongeregeldheden en handelingen in strijd met de goede zeden, meende de Gouverneur deze dans geheel te moeten verbieden.

Bij het verschijnen van dit ontwerp werden deze maatregelen algemeen gunstig ontvangen.

Maar in het Voorlopig Verslag bleek, zoals we wel verwacht hadden, dat meerdere leden in de Kol. Raad er niets voor voelden.

We hebben toendertijd onze mening daaromtrent gegeven in enkele artikelen en in de memorie van antwoord heeft Z. Exc. de Gouverneur gemeend niets anders te moeten doen, dan met slechts enkele woorden uitdrukking te geven aan het handhaven van zijn standpunt en de mening te delen van de enige en verschillende leden die met het bestuursvoorstel accoord gingen.

Veel woorden behoeven ook o.i. niet verspild te worden aan de verdediging van de voorstellen van het Bestuur.

Maar in het nu voor ons liggende eindverslag is de Raad nog eens weer op die danspartijen teruggekomen.

En we lezen:

„De meeste leden zouden het artikel willen handhaven, zoals het nu luidt en betoogden, dat de politie, die door kennisgeving op de hoogte der danspartij, deze, als er wanorde is, toch altijd kan stoppen.

Maar hebben deze heren dan nog nooit gehoord van de gulden regel dat het beter is te voorkomen dan te genezen?

Zijn deze heren dan zoveel vreemdeling op Curaçao, dat ze niet weten, dat het stoppen van dergelijke danspartijen, op het ogenblik dat de passies in lichte laaie staan, slechts kan geschieden met groot gevaar voor mensenlevens, hetzij van de politie hetzij van de dansers.

Het is toch maar enkele jaren geleden, dat in de Punda, bij gelegenheid van het in beslagnemen van een tamboer, de politie moest overgaan tot het grijpen van zijn wapen, waarbij een mensenleven te betreuren viel.

Wat betreft het verbod van de tamboerdans lezen we in het eindverslag:

De meeste leden bleven bij hunne mening, dat zij geen aanleiding vinden om ten deze met een wettelijke bepaling, als voorgesteld, in te grijpen. Zij betoogden, dat indien het Bestuur deze dans als onzedelijk beschouwt, het ten deze bereids kan optreden. Overigens vonden zij de gronden, waarop het Bestuurs voorstel wordt gedaan, zwak. Iets anders zou het echter naar het gevoelen dezer leden zijn, als het Bestuur aanvoerde, dat het algemeen belang de voorgestelde bepaling vordert, wat, naar hunne mening, niet reeds daarom het geval behoeft te zijn, omdat de dans minder beschaafd is.

Wat een argumentatie!

En we zouden toch wel eens willen zien, welke leden van de Raad hieronder publiek hun handtekening zouden willen zetten.

Onder de werkelijke belangen der bevolking wordt dus door de meeste leden van de Raad niet verstaan, zoals blijkt uit de laatste regels, een hoger opvoeren van de beschaving.

Veertig jaar film.

1895—1935.

Dezer dagen werd het feit herdacht, dat vóór veertig jaar de cinematografie werd uitgevonden, dat de eerste film werd vertoond. De uitvinding komt op de naam van de gebroeders Louis en Auguste Lumière, de wetenschappelijke leiders van de bekende foto-etablissementen te Lyon.

Hyacinth Hermans schrijft hierover in de Maasbode:

Veertig jaar film. Menigeen zal 'n ogenblik verbaasd verwonderd opkijken, als hij zich het feit moet realiseren, dat de film eerst veertig jaar bestaat. Wij leven snel, en er is misschien geen uitvinding, die zich in zo'n snel tempo geëvolueerd heeft als juist de film. Zij is de bescheiden uitvinders als het ware boven het hoofd gegroeid, ze is hun in letterlijke zin uit de handen genomen. De Lumières mogen dan ook de grondleggers zijn geweest van de cinematografie, en ze mogen zich tot op heden met de vervolmaking ervan bezig houden — Louis Lumière beloofde ons binnen afzienbare tijd ook het stereoscopisch beeld op de film, — de eigenlijke exploitatie van de film, de hoge vlucht, die zij heeft genomen over heel de wereld, de almachtige industrie welke uit haar is opgegroeid, is eigenlijk helemaal buiten de Lumières om gegaan.

Gelijk zij ook eerlijk erkennen, dat zij op het voorbereidend werk van voorgangers hebben voortgebouwd om tot het verrassend resultaat te komen van de fotografie der beweging, de dynamische fotografie.

Want het schijnt de mensheid altijd getourmenteerd te hebben om beweging en leven te brengen in het starre fotografische beeld. Elke uitvinding is meestal een langdurig proces, de laatste schakel van een ketting, waarvan de eerste schakel zich vaak in het duister der eeuwen verliest. De historische ketting van de uitvinding van de cinematografie zou ons eigenlijk moeten terugvoeren naar de zon, het licht zelf. En het is wel een aardige speling van het lot dat de man, die ons uiteindelijk de uitvinding van de cinematografie bracht, de naam draagt van Lumière, en dat de bekende Abel Gance de film eenmaal zo juist qualificeerde als „La musique de la lumière. Het zou ons in het bestek van dit herdenkingsartikel te ver voeren om hier al de historische étappes te vermelden, die ons nader hebben gebracht tot de cinematografie, zoals wij die nu in al haar macht en betekenis kennen en waarderen. Maar velen zullen zich uit hun jeugd nog de zogenaamde tovertol herinneren, een uitvinding van den Fransman Joseph Plateau.

Dit was een tol van vrij brede omvang, die wij, als hij ronddraaide op tafel, konden beleggen met verschillende grotere en kleinere open kringen van verscheiden gekleurd papier, waaruit dan een wisselend kleurenprogramma ontstond. Dan was er nog een soort aardig speelgoed, een draaischijf, waarbinnen in een cirkelvormige tekening werd geplaatst van bijv. een meisje, dat met een bal speelde, welke tekening in verschillende standen werd herhaald. Daaromheen werd dan een eveneens ronde, zwart gekleurde cartoncirkel geplaatst met op gelijke afstand ingesneden gleufjes.

Werd nu de binnentekening snel rond gedraaid en keek men door de open gleufjes, dan kreeg men werkelijk de illusie, dat het kleine meisje de bal op en neer gooide. 't Is op dit principe van de phenakistiscope, dat later de aardige tekenfilm is gebouwd, die onder het meesterschap van Fleischer en Walter Disney thans zo'n volmaakte vlucht heeft genomen.

Uit later tijd zal menigeen zich nog wel de kleine boekjes herinneren, waarvan elke bladzijde gevuld was met het portret van een sprekende kop, maar telkens weer in een andere uitdrukking. Liet men dan deze plaatjes snel achter elkaar tussen vinger en duim glijden, dan zag men als het ware slechts één beeld, dat beurtelings te lachen en te schreien stond.

Als men dit alles nu overziet, dan is het wel merkwaardig, dat de latere zo overmoedige en bijna almachtige cinematografie eigenlijk haar oorsprong heeft gevonden in kinderspeelgoed.

Zelfs de oude toverlantaarn, vóór meer dan driehonderd jaren reeds uitgevonden door den Duitsen Jezuïetenpater Anastatius Kirchner, en zeker door deze geleerde als wetenschappelijk bedoeld, heeft altijd min of meer gegolden als een voorwerp van amusement, vooral voor de kinderen. Reeds de beroemde abbé Nollet, die eveneens als de priester Moigno zich zoveel verdiensten heeft verworven voor de uitvinding der zuivere beeldprojectie, schreef reeds in zijn „Leçons de Physique": „de toverlantaarn is een instrument dat een grote beroemdheid in het oog van vele mensen belachelijk heeft gemaakt".

Is in een verwantschap tussen de ouderwetse toverlantaarn en de moderne bioscoop, misschien ook de verklaarbare oorzaak te zoeken, dat in den beginne de film werd beschouwd als een te commuum volksvermaak, waarvoor de intellectueel zich maar matig kon interesseren?

Maar al mag aan de cinematografie dan al het kinderspel ten grondslag hebben gelegen, de gebroeders Lumière zijn in hun zoeken ook niet weinig tegemoetgekomen door de uitvinding van een anderen niet minder beroemden landgenoot Daguerre, die de vader is geworden van de fotografie. Ook de fotografie heeft n' snelle ontwikkeling beleefd. Misschien maar weinig tijdgenoten zullen zich intussen nog de eerste foto's herinneren, die de Daguerreotiepen worden genoemd.

De bekende sterrenkundige Janssen had in 1874 een astronomisch revolver geconstrueerd waardoor hij 'n reeks achtereenvolgende opnamen kon maken. Op zijn beurt vond in 1882 Etienne Jules Marey 't „fotografisch geweer" uit, waardoor 't hem mogelijk werd van een vlucht vogels verschillende achtereenvolgende opnamen te maken. Maar daarbij moest hij nog altijd gebruik maken van kleine afzonderlijke glasplaatjes. Zodra men echter er in slaagde deze glasplaatjes te vervangen door een soort soepele filmband van enige beduidende lengte, begon men de moderne cinematografie toch enigszins te benaderen.

Toch zou het nog een twaalftal jaren duren alvorens de gebr. Lumière er in zouden slagen de eerste opeenvolgende fotografische opnamen te maken, die de suggestie zouden geven van leven en beweging.

Kort te voren had Edison een kinetoscope samengesteld, een toestel, waarin men op een lange doorschijnende band een reeks gechronofotografeerde beeldjes had samengebracht, welke door een vlugge draaibeweging de indruk gaven van één zich bewegend geheel, maar toch was dit nog niets anders dan een handig mechaniek, van eigenlijke projectie was nog geen sprake.

Op de 22ste Maart 1895 vertoonden de gebr. Lumière hun eerste cinematografische beelden. Het waren nog zeer bescheiden proeven, het uitgaan van hun eigen fabriek, een schip, dat de haven verliet, een vertrekkende trein. Filmpjes, die een paar minuten duurden.

Nog ditzelfde jaar vonden de eerste openbare vertoningen plaats in de kelder van het Grand Café op de Boulevard des Capucins. Maar het was eerst ter gelegenheid van de internationale tentoonstelling van 1900 te Parijs, dat de gebr. Lumière hun verrassende uitvinding onder de algemene aandacht van het publiek brachten door hun groots opgezette vertoningen in de Galerie des Machines. Hoe weinig echter hadden de gebroeders Lumière toen kunnen vermoeden, dat deze eerste proeven van cinematografie weldra zouden uitgroeien tot een wereldindustrie, zoals wij deze nu kennen en welke eigenlijk geheel buiten hen om is gegaan. Deze industrie heeft René Fulop—Miller „eine Saga der Gewinnsucht" genoemd en het is al even merkwaardig, hoe deze schrijver ons de ontwikkeling van deze industrie in herinnering brengt.

Hij herinnert aan Carl Laemmle, den kleinen Zwaab, die eens met 50 dollar in de zak naar Amerika was uitgeweken en daar een confectiezaak had opgericht. Aan den eveneens naar Amerika geëmigreerden Hongaar Adolph Zukor, in die bontvellen deed, aan den uit Russisch-Polen gekomen handelsreiziger Samuel Goldfish, die later zijn naam veranderde in Goldwyn en diens zwager Jesse Lasky, aan den Hongaar William Fox, die in zijn geboorteland Fuchs heette, aan de Loews, vader en zoon, eveneens uit de klederbranche, aan de Warners, die een schoenmakerswerkplaats en een rijwielverhuurinrichting dreven. Al deze naar Amerika uitgeweken Israëlieten hadden oorspronkelijk hun heil gezocht in het kledingbedrijf, dat aan gene zijde van de Oceaan was uitgegroeid tot een geweldige confectie-industrie.

Maar er was overproductie gekomen, men moest naar nieuwe bronnen van welvaart zoeken. De werker in Amerika had behoefte aan ontspanning, vermaak, al waren het maar enkele ogenblikken. De nieuw ontdekte cinematografie opende dit verschiet, ze was iets nieuws, prikkelde de nieuwsgierigheid, wekte de belangstelling. En zij, die eerst in de behoefte van kleding en schoeisel van de massa hadden voorzien, wierpen zich met even grote ijver op de nieuwe confectie van de film, een industrie, die straks niet alleen de Verenigde Staten, maar heel de wereld van haar producten ging voorzien. Had zij eerst de mensen kleren aangemeten, zij zou hun nu op een nieuwe manier in hun smaak en behoefte tegemoet komen, vermaak, emotie, sensatie.

Laemle, Zukor, Lasker, Meyer, Goldwyn, Fox, Warners Bros, 't zijn ons allemaal bekende en vertrouwde namen geworden, die nog voor een overgroot deel de filmindustrie beheersen.

Steunt het Apostolaat Ter Zee.

Het verderfelijke liberale beginsel van het „Laissez faire, laisser aller" is dus nog het devies van de meeste leden onzer koloniale Raad.

De vorige week schreef een inzender in ons blad:

Als klein kind hebben we horen vertellen, dat op dit eiland de meeste slavenhouders tegen de emancipatie gekant waren, juist om die patriarchale verhoudingen, welke hun de schrik om het hart joegen als ze dachten aan de toekomst van die arme drommels, die het niet zouden kunnen stellen zonder die liefdevolle meesters, die hun zulk een menswaardig bestaan bezorgden.

De destijds aangevoerde argumenten waren zo dwaas, dat men zeggen zou, alleen iemand uit een gekkenhuis ontsnapt, kon zulke patriarchale meningen uiten.

Toch kwam toen de afschaffing van de mensonterende slavernij.

Daarna begon het grote werk van de ontwikkeling van ons volk door het onderwijs.

Het is overbekend, wat een strijd er gevoerd is tegen het liberalisme in onze Koloniale Raad, tot tenslotte van uit het Moederland de gelijkstelling kwam.

Maar nog het jaar daarop probeerde de Koloniale Raad de subsidie te weigeren voor de school van Jan Doret en werd aan den gouverneur tot voorbeeld gesteld „de Venezolaanse onderwijsmethode, waar een juffrouw die er lust toe voelt op **primitieve** wijze, de kinderen lezen en schrijven leert."

Werkelijke belangen der bevolking zijn toch volgens onze zienswijze anders.

En we zijn het geheel eens met de enkele leden der Raad, voorstanders van het Bestuurvoorstel, die de tamboerdans in strijd achten met de goede zeden en de bevordering der beschaving in het algemeen volksbelang achten.

Hoe het echter mogelijk is dat er in een volksvertegenwoordiging personen kunnen zitten, die de bevordering van de beschaving geen volksbelang achten, het gaat onze begrippen te boven.

Onwetendheid omtrent het Katholicisme

Enkele weken geleden hebben we er in een hoofdartikel op gewezen, hoe aan de overzijde de grootste ontwetendheid bestaat omtrent het Katholicisme.

En daarbij komt het aller merkwaardigste, dat men zich toch een oordeel durft aan te matigen, over datgene wat men niet kent, en niet heeft onderzocht.

Een bevestiging hiervan vonden we dezer dagen in een rede welke oud-Minister Marchant gehouden heeft voor de R. K. Studenten te Leiden.

Het betreffende citaat van Mr. Marchant nemen we hier over.

„Er zijn er, die menen, dat de katholieke studenten bij anderen tenachter staan en in de toekomst zullen blijven achterstaan, omdat zij katholiek zijn. Dat zullen zij hier ervaren, want, naar spr. vernam, zou een Leids hoogleraar dezer dagen bij het opgeven van een wetenschappelijk werk tot zijn studenten hebben gezegd, dat dit werk weliswaar door een katholiek was geschreven, maar dat hij het niettemin ter bestudering kon aanbevelen. Het was geen theologisch werk; de hoogleraar beweegt zich op wat men pleegt te noemen neutraal terrein, als hij blijft bij zijn vak.

Spr. durfde daarom veilig vaststellen: indien deze hoogleraar van het katholicisme en van de verhouding tussen geloof en wetenschap iets had geweten, zou hij de opmerking achterwege hebben gelaten.

De verklaring van deze mening is volgens spr. te zoeken in de onder niet-katholieken gangbare mening, dat de katholiek uit hoofde van zijn geloofsovertuiging intellectueel en wetenschappelijk minderwaardig is. Dat wil zeggen minder waard dan degene, wien het licht is opgegaan van het protestantisme of van het ongeloof.

De eerste taak van de katholieke studenten aan een neutrale universiteit is, andersdenkenden van die dwaling trachten te genezen. Zij moeten er niet op uit zijn, zieltjes te winnen, maar zij zullen wel gelegenheid hebben om duidelijk te maken, dat onder andersdenkenden bedenkelijk veel misverstand heerst en onwetendheid omtrent het katholicisme. Zelfs onder hoogleraren.

De wetenschap, die haar taak begrijpt, kan niet een bepaald terrein, waarop onderzoek moet plaats hebben om de waarheid te naderen, welbewust buiten haar onderzoek laten. Veel minder kan hij, die dit toch heeft gedaan, zich een oordeel matigen over hetgeen hij niet heeft onderzocht. Hiermede is het standpunt veroordeeld van hen, die buiten hun onderzoek, en buiten hun denken laten al hetgeen bovenzinnelijk is. Wel verre, dat in het bovenzinnelijke de rede onmachtig zou wezen, voert zij ons tot het geloof. De hulpmiddelen van de menselijke geest moet men nimmer en nergens op non-activiteit stellen. Als men van de katholieken beweert, dat zij van deze regel afwijken, wanneer zij het leergezag van den Paus aanvaarden, dan is dat een vergissing, voortgekomen uit het vrije onderzoek. De historie van het christendom doet dit dadelijk begrijpen.

Het leergezag der Katholieke Kerk zoekt men tevergeefs bij de Protestanten. Men zou trouwens niet weten, waar men de waarheid zou moeten vinden. Zij, die de weg zijn gegaan van de Katholieke Kerk af, zijn een weg omlaag gegaan, naar beneden, niet omhoog en hun gids is niet geweest de kostelijke gave van God, de rede.

Spr. betoogde verder, dat het gelukkig was, dat ook aan de rijksuniversiteiten katholieke studenten blijven studeren, maar het is goed en noodzakelijk, dat zij een eigen verenigingspunt en een huis hebben, want aldus lopen zij geen gevaar te vergeten, dat zij katholiek zijn door volledige geestelijke assimilatie aan anderen met wie zij dagelijks omgaan, maar dit moet vooral niet tot gevolg hebben, dat zij de anderen mijden. Dat zou niet goed zijn voor hen noch voor die anderen.

Daarom blijft het nodig, dat de student zich behalve in zijn vak ook verdiept in het wezen van zijn katholiek geloof, dat hij vraagt wat hem niet duidelijk is. Deze vragen leveren niet het bewijs van onzekerheid of van twijfel, doch getuigen integendeel van een actief geloofsleven.

Als men in dit verband spr. vroeg, waarom zo weinig belangstelling wordt getoond voor het protestantisme, dan stelt hij hiertegenover de vraag: waar is het protestantse „Schild", zoals wij katholieken die hebben? Wie toch op het vragenbureau van het protestantisme moet wezen, moet zich tot talrijke bureaux richten. En als hij dan antwoord heeft, zal het hem groen en geel voor de ogen worden.

Ten slotte wees spr. er nog op, dat wat katholiek, niet wordt gelezen, omdat zulks wel eens zou kunnen leiden tot katholiek worden! Het is een standpunt, doch wie het inneemt, moet zich niet boven den katholiek willen verheffen als geestelijk superieur.

De Kamer van Koophandel en de Gouverneur.

Het botert niet erg tussen Gouverneur en Kamer van Koophandel.

En wanneer men kennis genomen heeft, van wat in de laatste maanden in de kamer over het touristenverkeer gedebuteerd is, zal men daarover niet zo verwonderd zijn.

Er is ons echter persoonlijk medegedeeld dat heel veel van wat er in de kamer is gezegd, schertsend gesproken was, o.a. een funeculaire naar de St. Christoffel. Het is mogelijk, maar dan had de Kamer toch verstandig gedaan dit aan de Beurs & Nieuwsberichten mede te delen, die het aan zijn lezers voor zoete koek heeft opgediend en waardoor werkelijk het prestige van de Kamer niet gediend is geweest.

Dato 5 Oct. heeft de Gouverneur de Kamer een antwoord gestuurd, waarop de Kamer in zijn vergadering van Dinsdagmorgen besloten heeft te antwoorden met een brief van ongeveer de volgende inhoud, zoals die door de Beurs- & Nieuwsberichten wordt weergegeven.

De Kamer verzoekt Zijne Excellentie zich voor een ogenblik te plaatsen op het standpunt van een Kamer, welke

hare te bescheiden begrotingen voor de jaren 1935 en 1936 zonder voldoende motivering gereduceerd zag worden van ƒ 3000.— tot ƒ 2.800 en van ƒ 3250.— tot ƒ 2800.—

een meest elementaire behoefte aan uitbreiding van opbergruimte voor haar archief eerst geweigerd zag.

een voorstel tot het doen aanmaken van een zeker aantal foto's voor propaganda van Curaçao aangenomen zag met een halvering van het als benodigd genoemde bedrag, waardoor uitvoering van het plan onmogelijk werd.

nu bijna drie jaren wacht op regeling bij verordening van haar rechtspositie en op een schriftelijk verzoek om inlichtingen dienaangaande gedateerd 12 Maart 1935 geen antwoord mocht ontvangen.

een Kamer welke tot geen andere conclusie komen kon, dan dat haar werk door het Bestuur onvoldoende wordt geapprecieerd.

Dit alles heeft deprimerend gewerkt op de Kamer, waardoor sommige leden slechts met moeite weerhouden zijn dientengevolge hun ontslag als lid der Kamer in te zenden.

Dit haar opgedrongen „inferiority complex" heeft de Kamer belet belangrijk meer geld te begroten dan het bescheiden bedrag door haar aangevraagd en de voortdurende vrees de door het Bestuur gereduceerde begroting te overschrijden heeft verlammend op haar activiteit gewerkt.

Zij heeft zich anderzijds getroost met de gedachte, dat de door haar op 11 Januari 1933 voorgestelde reorganisatie door het Bestuur aangenomen zou worden, waardoor zij belangrijke inkomsten zou bekomen.

Vervolgens behandelt men de drie volgende punten welke ontleend zijn aan het schrijven van den Gouverneur.

Wat heeft het Bestuur tot heden gedaan?

Welke maatregelen dienen genomen te worden?

Het Bestuur zal ongetwijfeld, naar de Kamer hoopt in samenwerking met de Kamer, het nemen van bijzondere maatregelen bevorderen.

De Kamer erkent, dat, behalve de bedragen voor „folders" welke in de begrotingen der Kamer waren opgenomen, het Bestuur nog twee uitgaven heeft gedaan, en wel

a) ƒ 3000.— voor een hoofdstuk over Curaçao in „The Globe Encyclopedia"

b) ƒ 1000.— voor reclame door den heer De Leeuw in de vorm van voordrachten, lichtbeeldenvertoningen en radiotoespraken in Amerika te houden.

Beide bedragen — over welke de Kamer niet gehoord is geworden, of slechts nadat de order reeds door het Bestuur geplaatst was — hebben naar het oordeel van de Kamer een twijfelachtige waarde en zouden door haar niet zijn geworden.

De Kamer, aan wie de meest noodzakelijke organisatiemiddelen ontbreken, is van mening, dat die uitgaven slechts zouden kunnen figureren op een jaarlijks reclamebudget van 15 tot 20.000 gulden.

De Kamer is zo vrij de aandacht van Uwe Excellentie te vestigen op het feit, dat, terwijl spiritualiën en tabakken met de gouden gulden goedkoop ingekocht konden worden, de verkoopsprijs dezer artikelen, uitgedrukt in ponden en dollars, hoger moet zijn dan op de nabij gelegen eilanden, niet slechts vanwege het nominale bedrag der in 1931 aanzienlijk verhoogde accijns, doch bovendien doordat tengevolge van de val van de dollar en pond, deze accijns, uitgedrukt in dollars en ponden met 66 opcenten verhoogd werd.

Hetzelfde geldt bijvoorbeeld ook voor de benzine-consumptiebelasting ten opzichte van de taxietarieven en voor de loodsgelden ten opzichte van schepen, die op dollar- en ponden passagetarieven varen.

Terwijl dus de in- en verkoopswaarde van de artikelen zonder accijns of belasting wel de Engelse en Amerikaanse prijzen hebben gevolgd, zijn het juist de vaste lasten, door het Bestuur geheven, welke thans in onproportionele verhouding staan tot de actuele waarde der goederen.

De Kamer is daarom dan ook van oordeel, dat, waar zogenaamde goudlanden door nood gedwongen het voorbeeld geven (Nederland, en Nederlands Oost-Indië) Curaçao zich ook moet aanpassen door haar eigenaardige positie, zelfs verder moet gaan en de loodsgelden, accijnzen, benzine-consumptiebelasting en de kosten van douanedienstverrichting met 40 % en in sommige gevallen met meer moet verlagen.

De verlaging vertegenwoordigt de waardevermindering in goudguldens uitgedrukt van dollar en Engels pond, geldsoorten waarvan de Curaçaose handel voor een zeer belangrijk deel afhankelijk is.

Ongetwijfeld zou dit een stap zijn waarmede de handel belangrijk en de toeristenindustrie in het bijzonder gebaat zou zijn.

De Kamer zou Uwe Excellentie, zo schrijft men verder, willen doen opmerken, dat naar hare diepe overtuiging de lasten zo bepaald moeten worden, dat de draagkracht van de handel en kleinindustrie niet overbelast wordt en deze daardoor ten gronde gaan.

Tenslotte geeft de brief nog de wegen waarop men door grondige reorganisatie zou kunnen komen tot eigen middelen waardoor de Kamer dan spoedig in die financiële positie zou zijn, dat zij haar taak naar behoren kan vervullen.

Vervolgens kwam de winkelsluiting in bespreking. Vele leden meenden hierbij de nadruk te leggen op het verschil tussen arbeidsduur en winkelsluiting. De Kamer is in het algemeen gekant tegen vervroegde winkelsluiting. Een der leden wees in dit verband op het feit, dat vele winkels voordelen zouden kunnen genieten wanneer zij langer open zouden blijven, dit vooral met het oog op de bemanning der C.S.M. vloot, die pas 's avonds laat in de stad komt en dan dikwijls de nodige boodschappen zou willen doen. Dit is bijvoorbeeld ook het geval met de Noorse tankers.

Over dit ontwerp zal aan de Koloniale Raad een schrijven worden gericht.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Veel nieuws is er niet van het Italiaans-Abessinische front.

Een week geleden werd gemeld dat in het Noorden de kanonnen voor Makale stonden en een week later lezen we dat men er nog 20 mijl van verwijderd is en de omgeving van deze stad in een moeras is herschapen, zodat er voorlopig nog geen doorkomen aan is.

En heeft men Makale veroverd, dan staat men feitelijk nog maar aan de grens van Abessinië, want deze stad ligt nog geen 200 K.M. van de grens. En nog steeds wacht de Italianen het moeilijkste deel van de tocht: het geweldige bergland, waar de Abessiniers geheel thuis zijn en de geweldige guerrilaoorlog zal beginnen.

Met het opsommen van nietswaardige plaatsjes, die door de Italiaanse berichtgeving meesterlijk in belangrijke strategische punten worden omgetoverd, tracht men het moreel van het Italiaanse volk op de hoogte te houden. Maar ook met leugenachtige berichten.

De vorige week werd van Italiaanse zijde een verliesstaat medegedeeld, waarbij alles aan zieken en doden nog geen duizend man zou bedragen.

Maar volgens de staten van het Suezkanaal werden er tot 31 Aug. alleen 11.680 soldaten weer Noordwaarts door het kanaal gevoerd en een bericht uit Port-Said zond Italië Zaterdag l.l. 2.204 invaliden door het Suezkanaal terug. Niet naar Italië worden deze mensen gevoerd, om het moreel maar hoog te houden, maar naar de Dodecanesus-eilanden in de oostelijke Middellandse Zee. De Italiaanse censuur zorgt dan wel dat men in het Moederland er niets van te horen krijgt.

Maar wat Mussolini niet voor de Italianen zal kunnen verbergen, dat zijn de sanctiemaatregelen die door de Volkenbond genomen worden. Deze zullen aan den lijve worden gevoeld. Thans heeft Italië al iedere week zijn twee vleesloze dagen, en er zullen er wel meer komen als 18 November de sancties in werking gaan, die door 53 Staten zijn ondertekend.

Ook heeft Canada nog een voorstel gedaan om ook een embargo te heffen op olie, kolen en staal, wat waarschijnlijk zal geschieden, wanneer ook de niet-volkenbondlanden voornamelijk Amerika, Duitsland en Japan hierin zullen meegaan.

Ondertussen zit de Volkenbond, of liever Engeland en Frankrijk niet stil om alsnog de vrede te krijgen, en Laval en Hoare schijnen zelf persoonlijk contact te zoeken met Mussolini om daarover te spreken.

Of Mussolini dan bezwijken zal? We hopen het.

In alle geval vinden we het optreden van de Volkenbond een werkelijk verblijdend teken in de wereldhistorie.

Veel te veel had de bond ingeboet aan prestige, door het nalatig blijven tegenover het aanvallend optreden van Japan en de oorlog in het Chacogebied.

Thans wordt zeker heel veel van dit prestige hersteld, al is het misschien mogelijk dat Frankrijk en speciaal Engeland er heel andere bedoelingen mee hebben. Daarover willen we niet oordelen.

En we geloven dan ook wel, dat wanneer de bond zal slagen in het doorvoeren van de economische sancties, het woord van Hoare waar is, dat een aanvaller zich in de toekomst wel tweemaal zal bedenken alvorens tot een oorlog over te gaan.

BUITENLAND.

Dr. Schacht weer aan 't werk.

De financiële leider van het Duitse Rijk, Dr. Schacht, de enigste man in de regering die geen Nationaal Socialist is, maar die voor de financiële toestand van het rijk onmisbaar is, moet telkens wanneer door een of andere hetzemaatregel, een financiële strop dreigt, de Duitse regeringsmannen tot de orde roepen.

Verschillende keren hebben we reeds daarop gewezen. Deze week is dit weer het geval geweest, toen hij mededeelde, dat de Neurenbergwetten, die de joden buiten de politieke en sociale perken van het Duitse volk stellen, in een nieuwe regeling voor de joden in de handel, tengevolge zullen hebben. In afwachting van deze regeling moeten alle maatregelen die door ondergeschikten tegen Joodse ondernemingen, getroffen worden, stop gezet worden.

BOVENWINDEN.

Verlichting.

Philipsburg heeft op de aanlegsteiger vier electrische lichten gekregen, die een grote vooruitgang betekenen.

Men kan voortaan zijn vrienden en familieleden niet alleen **horen**, maar ook **zien** vertrekken.

Alleen hoopt men dat de lichten niet slechts zullen branden op dagen dat de Baralt in de haven ligt, maar iedere avond. Dit om ongeregeldheden van het plebs te voorkomen.

Het Postkantoor.

Dit voorname gebouw zal veranderd en tevens een weinig vergroot worden. Beide veranderingen zijn verbeteringen, maar er blijven nog wensen over. Ook na deze verbeteringen is het nog lang geen ideaal gebouw.

De nieuwe Rechtszaal op Saba.

Vrijdag 18 October heeft de officiële opening plaats gehad van de nieuwe zaal voor Rechtszittingen.

De heer Desertine gaf het woord aan den Heer de Brouw, plvv. gezaghebber, waarop deze een hartelijk welkomstwoord sprak en de hoop uitte dat deze muren menigmaal getuigen zouden mogen zijn van het rechtvaardig en wijs oordeel van den rechter.

De Heer Desertine antwoordde met enige woorden van gelukwens en drukte zijn tevredenheid uit over deze aanzienlijke verbetering.

Er was die dag slechts één civiele zaak te behandelen, welke na zorgvuldige behandeling eindigde ten gunste van den beklaagde.

(Uit Slag om Slag).

ARUBA.

Examen typen.

Op 2 Nov. l.l. slaagden voor examen **Machine Schrijven** de volgende leerlingen van de St. Dominicusschool te Aruba:

Rud. Barros, Fr. Cohen, Ant. Croes, C. Kelkboom en Th. Luydens.

Aan allen onze gelukwensen.

Geestelijke Groei.

Volgens El Despertador zag op 1 Nov. op Aruba het licht een nieuw maandblad onder bovenstaande titel.

Het blad wordt geredigeerd door de predikant van Aruba Ds. G. E. Alers en heeft tot doel de verzorging der geestelijke belangen van de protestantse gemeente op Aruba.

Het Zeemanshuis te Aruba.

In de afgelopen maand werd het Zeemanshuis door 243 zeelieden bezocht. Tot dusver is het aantal bezoekende zeelieden steeds stijgende gebleven, hetgeen een bewijs is, dat het Zeemanshuis bij de zeevarenden zeer in trek is.

Van het Bestuur van het Zeemanshuis te Hamburg mocht het Zeemanshuis te Aruba gedurende de laatste tijd regelmatig kranten en geillustreerde bladen ontvangen, hetgeen onze Duitse bezoekers weer ten goede komt. De leestafel is dan ook zeer in trek, vele zeelieden vragen om kranten en geillustreerde bladen, daarom kan het Bestuur nooit teveel van dergelijk materiaal ontvangen.

Van de Aruba Tranding Comp. mocht het Bestuur vele waardevolle en nuttige reclameartikelen van de Holsteinbrouwerij ontvangen, waarvoor onze oprechte dank. De bouw van het nieuwe Zeemanshuis vordert niet erg naar wens, doch het Bestuur hoopt nog voor het begint van het nieuwe jaar het gebouw te betrekken. Het bouwplan is thans in het oude Zeemanshuis opgehangen en zij die er zich voor interesseren kunnen daarvan thans inzage nemen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De Hertog van Gloucester, 3de zoon van den Koning van Engeland trad deze week in het huwelijk met Lady Alice Scott.

De eerste Minister van China Wang Ching, werd door een aanslag verwond. 't Schijnt een gevolg te zijn van een communistisch complot.

In Griekenland is bij volksreferendum het koningschap uitgeroepen: hoewel 2½ millioen Grieken niet hebben gestemd. Half November zal Koning George naar Griekenland terugkeren.

In de Staat New York hebben de Republikeinen met de verkiezingen de overwinning behaald.

De zetelverhouding is thans 83 republikeinen tegenover 67 democraten.

De vroegere verhouding was 73—77.

In de stad New York behaalden de democraten de overwinning.

Men verwacht bij deze verkiezingen een nederlaag van de New Deal.

Tussen Tokio en Moskou zijn weer nieuwe kwesties ontstaan betreffende grensconflicten in Mandsjoerije.

Te Miami heeft in 't begin van de afgelopen week een ernstige orkaan gewoed, die aan 7 personen het leven kostte.

Daarna heeft dezelfde orkaan huis gehouden in de Golf van Mexico.

Ekele dagen later kwam de orkaan voor de tweede keer over Miami.

Als tegenmaatregel worden in Italië verschillende Engelse goederen alsmede films geboycot.

In de laatste dagen ontwikkelen zich aan het Italiaans-Abessynische front heviger gevechten.

(zie verder algemeen overzicht).

Een telegram uit New York meldt:

Hoewel de Verenigde Staten zich strikt aan de neutraliteitswetten houden blijkt het uit de juist gepubliceerde cijfers over October dat de olietransporten van de Golf van Mexico naar Italië gedurende de afgelopen maand 600% hoger waren dan in dezelfde maand van 1934. Ook de uitvoer van katoen, voornamelijk van New Orleans naar Italië is op reusachtige wijze gestegen.

Het is voor Amerika met zijn twee millioen geboren Italianen zeer moeilijk een werkelijke economische breuk met Italië te bewerkstelligen.

UIT NEDERLAND.

Met de Nederlandse ambulance naar Abessinië zullen volgens de laatste plannen meegaan, vier dokters, een administrateur en vier helpers.

Als leider van de Nederlandse ambulance naar Abessinië werd benoemd Dr. C. H. W. F. Winkel en zal worden bijgestaan door den chirurg J. van der Does, Ir. de Vries treedt als administrateur op en zal belangrijke aanwijzingen gen kunnen geven. Hij is met het teur op en zal belangrijke aanwijzinland en de plaatselijke omstandigheden bekend, daar hij indertijd door de Nederlanse regering uitgezonden werd om den Negus bij de grensregeling geschillen behulpzaam te zijn.

Voor de helpers zal men enige marinemensen uitkiezen, mits de regering hiervoor haar toestemming verleent.

In antwoord op het met toestemming van de regering gedane aanbod van een ambulance naar Abessinië ontving het bestuur van het Nederlandse Rode Kruis een telegram van den Abessijnsen minister van Buitenlandse Zaken, dat luidde: „Zijne Majesteit neemt met gevoelens van dankbaarheid het edelmoedige aanbod van Ned. Roode Kruis aan."

De Minister van Financiën maakte bekend, dat een obligatie-lening van 41 Millioen zal worden uitgegeven. De lening zal verdeeld worden in stukken van ƒ 100 en een looptijd van 40 jaar hebben. De regering behoudt zich echter het recht voor om een versterkte aflossing te doen plaats vinden. De koers van uitgifte zal 100 bedragen. Naar wij vernemen zal de lening bij Rijksfondsen ondergebracht worden.

De K.L.M. ontving bericht van de Britse posterijen dat het verbod van mailverzending vanuit de Maleise staten en Singapore per K.L.M. naar Europa opgeheven is.

Ir. J. P. Van Vlissingen is met ingang van 1 December benoemd tot directeur Generaal van de rijkswaterstaat.

De Thesaurier-Generaal van het Ministerie van Financiën heeft als zodanig ontslag aangevraagd tegen 1 Januari 1936. Dr. Van Doornick zal vermoedelijk met pensioen gaan.

Dr. Bernard C. J. Loder, ex-president van het internationale hof van Justitie, waarvoor hij de statuten ontworpen had, stierf Maandagnacht op 68-jarige leeftijd.

Het Vaderland verneemt dat de regering besloten heeft om er toe gaan tot het stichten van een vliegtuigenfabriek, samen met enkele industriëlen. De stichting zal de vorm van een N.V. hebben, waarin de regering de helft der aandelen heeft, de andere aandeelhouders (o.a. Fokker) de rest. De N.V. zal niet alleen als productiebedrijf fungeren doch eveneens als een inkoopcentrale optreden en de orders over de onafhankelijke industriën distribueren. Betreffende de leiding en de plaats van vestiging is nog geen definitieve beslissing genomen, hoewel het vliegveld bij Schellingwoude nabij Amsterdam als een geschikte plaats genoemd wordt.

Het nummer van „Volk en Vaderland" van 26 October, welk blad tot 1 Nov. opgehouden was, is thans definitief door de justitie voor publicatie verboden.

De Nederlandse Bank verlaagde het disconto met ingang van 5 November met een half procent over de gehele linie.

Sinds 21 October is dit nu verlaagd met 2%.

Volgens de Maasbode heeft de Economische Raad de regering eenstemmig geadviseerd om in verband met de zware concurrentie van Antwerpen de vaste lasten voor de scheepvaart op Rotterdam zoveel te verlagen dat het in procenten uitgedrukt met de devaluatie van de Belgische franc overeenkomt. Verder raadde men het verlenen van een premie op de Rijnvaart aan zoals men die reeds jarenlang in België kent.

De politie in den Haag arresteerde den hoofddirecteur Hertzberger en den directeur Levy van de verzekeringsmaatschappij „Patria" die kort geleden gefailleerd is. Zij worden er van verdacht met aandelen knoeierijen te hebben gepleegd. Een ander lid van de directie is thans nog voortvluchtig. De justitie nam tevens alle bescheiden van de maatschappij in beslag.

CURAÇAO.

Bekendmaking.

Blijkens een tot den Minister van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage gericht schrijven van het Duits Gezantschap aldaar dd. 17 September 1935 is krachtens artikel 2 van het „Reichsflaggengesetz" van 15 September 1935 de Hakenkruisvlag de nationale Duitse Rijksvlag, tevens handelsvlag.

Bekendmakingen.

Aan den Heer J. A. P. Thielen, is op zijn verzoek ingaande 1 April 1936 eervol ontslag verleend als Secretaris van de Curaçaose Bank, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten.

De buitengewoon hulpcommies der belastingen V. B. Manuel is tijdelijk benoemd tot kommies der belastingen 2de klasse en werkzaam gesteld op Saba, waar hij tevens zal worden belast met de functie van havenbeambte, met de werkzaamheden van het Bevolkingsregister en het toezicht op het IJkwezen.

Aan den opziener der veldwacht C.R.W. Vis is wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, ingaande 1 November 1935 twee maanden binnenlands verlof verleend.

De Heer R. S. de Lannoy is benoemd tot lid van de Voogdijraad en de heer J. M. J. Ellis tot plaatsvervangend lid van die Raad.

De Heer L. G. Verdoodt is benoemd tot tijdelijk hulpseiner bij de Lands Radiodienst in Curaçao.

De Heer Mr. S. G. C. v.d. Veen Zeppenfeldt is benoemd tot lid van de Commissie van Administratie voor de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao.

De Heer L. Hoogerwerf is benoemd tot Hoofdagent der burgerpolitie in vaste dienst van Curaçao.

De Heer J. v. Driel is benoemd tot Onderinspecteur der burgerpolitie in vaste dienst van Curaçao.

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

De Voorzitter maakt bekend, dat onderstaande Firma's zich tot haar gewend hebben, teneinde in relatie te treden met im- en exporteurs op Curaçao, voor

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.
Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

---

wat betreft de achter hun naam vermelde artikelen:

The London Chamber of Commerce, 69-73 Cannonstreet, London E. C. 4.

Fuerst Bros & Co. Ltd. 17 Philpot Lane E. C. 3 London, zoekt exporteurs van aloe en dividivi.

N. V. Papiergroothandel v.h. Gebr. Cats, Goudsche singel 65-77 Rotterdam, zoekt importeurs van pakpapier, paraffine-papier, gegolfd papier, gegomd papier voor het sluiten van pakjes.

Erven G. van Sillevoldt, Rotterdam, zoekt importeurs van gemalen specerijen, cacaopoeder, havermout, thee, koffie en andere koloniale waren.

Rum Company Ltd, 141 Guterstrasse, Bale, Zwitserland, zoekt importeurs van verschillende soorten rum.

Take Shokai, 49 Koraibashi zume-Cho, Higashiku, Osaka, Japan, zoekt importeurs van Japanse industriële chemicaliën.

„Hercules", Broom Fartory, P.O. Box 196 Budapest, V. Hongarije, zoekt importeurs van Hongaarse bezems.

G. Fujiyama, 74 Kiyomachi, Kobe, zoekt importeurs van Japanse katoenen goederen.

Nederlandse Landbouw - Handelskamer, Bezuidenhout 97 biedt zijn bemiddeling aan bij het bestellen van pootaardappelen.

Alphonse Fermin Jr., Singel 428-432, Amsterdam (C.), zoekt importeurs van prima Java Kapok.

Mutsaerts' Kinderwagenfabriek, Tilburg, Nederland, zoekt importeurs van opvouwbare kinderwagens.

Meubelfabriek v.h. Gebr. Schneider te Bergschenhoek, Nederland, zoekt importeurs van meubelen, eventueel ook agenten.

Asdj. Thon, Kirkegaten 14-18 Oslo, Noorwegen, zoekt importeurs van Medecinal Cod Liver Oil voor apothekers.

J. Biesbroek, Wolfhezestr., 53 's Gravenhage, i.v.m. postzegels.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met vorenstaande firma's in verbinding te stellen.

Aruba overvleugelt Curaçao.

Volgens de uitvoerstaat van het 2de kwartaal betrof de waarde van uitvoer

Voor Aruba	ƒ 21.296.678
Voor Curaçao	ƒ 19.742.027

De uitvoerstaat geeft verder op:

Aan fosfaat	ƒ 171.406
steenkool	105
Zout van Bonaire	7.212
Zout van St. Martin	1.011
Hoeden van Curaçao	1.026
IJs	2.125

S.S. „Dalvangen".

Van de firma S. E. L. Maduro & Sons, Agenten der Aluminum Lnie, hebben we bericht ontvangen dat het s.s. „Dalvangen" Curaçao **niet** zal aandoen op haar volgende reis van New Orleans, La., op de 18de dezer, en ook niet van Paramaribo op de 4de December e.k. en bestemd voor Mobile, Ala., zoals eerder geadverteerd.

Weder in de vaart.

Het s.s. Vestvangen, dat verleden jaar strandde bij Trinidad en aanvankelijk verloren scheen, is weder gerepareerd en in de vaart gebracht. Het vaartuig wordt omstreeks 11 November in Suriname verwacht ter afhaling van bauxiet op Moengo.

Germany

Van de firma Edwards, Henriquez & Co., ontvingen wij een exemplaar van de illustratie „Germany" voor de maand September 1935.

De Koningin Emmabrug.

Vanaf Dinsdag is de Koningin Emmabrug gesloten wegens reparatie.

Er is thans voor passagiers en rijwielen vrije overtocht met de veerboten.

De auto's moeten om het Schottegat.

De aankomst van Mgr. Verriet.

Na een gunstige reis is Mgr. Verriet Zondagmorgen weer op Curaçao aangekomen. Het s.s. Costa Rica had de pauselijke vlag in top.

Namens Z. Exc. Gouverneur van Slobbe was de adjudant Luit. Fens ter verwelkoming aanwezig.

Met de provicaris de Hoog Eerw. Pater de Bruyn waren er verder verschillende paters, fraters, zusters alsmede enkele afgevaardigden van katholieke corporaties alhier aanwezig.

Het corps Adilanti van P. Meussen luisterde de aankomst op met blijde muziek.

De kinderen van den heer van der Veecken boden bloemen aan.

Nogmaals brengen wij aan Monseigneur ons eerbiedig welkom alsmede aan zijn 19 reisgezellen, pater, fraters en zusters, die de krachten dezer missie zijn komen versterken.

K
KRO
O PHOHI-UITZENDING
op Zondag, 10 Nov. 1935 van 15—16 uur A.W.T. op Golflengten 25.57 en 19.71 M.

1. Mars.
2. „Steun voor de Missie" door Mgr. P. G. Groenen.
3. Alles hört auf uns, Potpourri, W. Borchert, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Wij brengen U... Potpourri, de Leur-**Silbermann, door de KRO-BOYS o.l.v.** Piet Lustenhouwer.

R. P. Volk.

Door Z. Hoogw. Excell. Mgr. Verriet is de Wel. Eerw. Pater A. Volk benoemd tot Kapelaan op Santa Rosa.

Onderscheidingen voor Gouverneur van Slobbe.

Zondag namiddag begaven zich Mgr. Verriet met zijn Secretaris Pater de Bruin naar het Gouvernementshuis om aan Zijn Excellentie Gouverneur van Slobbe, namens zijn Heiligheid den Paus, het commandeurschap aan te bieden van de Ridderorde van den H. Gregorius de Grote.

Aan Mevr. van Slobbe werd een door Z.H. den Paus gezegende **Agnus Dei** aangeboden.

Daags tevoren was door den Wel. Ed. Gestr. Heer E. Martijn, Consul Generaal van Haiti, namens deze regering aan den Gouverneur het groot-officierskruis aangeboden in de orde pour honneur et merite.

Aan Gouverneur en familie onze beste wensen met deze hoge onderscheidingen.

Welkom.

Met het S.S. Costa Rica arriveerde alhier de Hr. en Mevr. Faulkner, Manager van de Phosphaatmaatschappij op Santa Barbara.

De Nederlandse gezant van Caracas te Curaçao.

Zondag was hier op doorreis aanwe**zig de Nederlandse Gezant te Caracas, Zijne Excellentie T. Groenman, die aan** boord van het s.s. Flandre hier is aangekomen en met hetzelfde schip Maandag naar La Guaira ging teneinde zich naar Caracas te begeven. De heer Gronemeyer verwelkomde namens het gouvernement den hogen gast.

's Avonds was er een diner aan het Gouvernementshuis.

In dank ontvangen.

Van het Hoofdagentschap van de K.N.S.M., een exemplaar van de tijdtafel van de aankomsten en afvaarten harer schepen gedurende de maand November.

Van de firma S. E. L. Maduro & Sons een tijdtafel van de diensten der alhier vertegenwoordigde scheepvaartmaatschappij en de K.L.M., voor de maand November.

Nederlands-Papiaments woordenboek.

In de October-aflevering van de West-Indische Gids schrijven Dr. Ir. P. Cohen Henriquez en Dr. D. C. Hesseling een artikel over Papiamentse en Neger-Engelse spreekwoorden. Daarin lezen we dat een Nederlands-Papiaments woordenboek in voorbereiding is op verzoek van Dr. D. C. Hesseling.

Deze voorbereiding geschiedt door den Heer W. Haseth, Dr. Ir. P. Cohen Henriquez en Mej. Senior, allen geboortig van Curaçao.

Kapt. Koningstein.

Op 18 Oct. overleed te Laren, voorzien van de H.H. Sacramenten der Stervenden de bekende Kapitein van de K.N.S.M. Piet Koningstein.

Kapitein Koningstein die sinds enkele jaren pensioen had, was in de laatste jaren lijdende aan een keelziekte.

R. I. P.

De Volendam niet naar Curaçao.

Naar de B. & N. ber. vernemen zal de Volendam, die oorspronkelijk tweemaal onze haven zou aandoen, niet komen. Wij verliezen dus twee touristenschepen en het aantal schepen, dat het komende seizoen onze haven zal aandoen zal slechts zestien bedragen, terwijl dit het vorige jaar meer dan dertig was.

Aloë.

Volgens mededelingen in de Kamer van Koophandel is de stand van het aloëgewas bevredigend, terwijl de prijzen niet slecht zijn.

De knagende wesp.

Een Hollands spreekwoord zegt: Het zijn de slechtste vruchten niet waaraan de wespen knagen.

Zo'n knagende wesp hier is La Prensa en zijn slachtoffer was deze week Exc. van Slobbe.

Gouverneur van Slobbe heeft deze week zijn 11e en 12e decoratie ontvangen.

La Prensa meende daarvoor ook zijn huldegave te moeten brengen en publiceerde Donderdag een zwartgallig artikeltje.

Het kon ook niet anders: „Waar het hart vol van is, loopt de mond van over."

In het meningsverschil tussen Gouverneur en Kamer van Koophandel vond La Prensa aanleiding om even onze eerste magistraat te invectiveren: „Verslinden van persoonlijke rechten" en „'t in slavenketenen klinken van de gewetens" zijn slechts enkele uitdrukkingen van het vele fraais, waarbij het blad tot de conclusie komt, dat „Nederland in deze kolonie een politiek voert van degen en kruis, wat tot zulke droevige resultaten voert als in het arme Spanje."

We kunnen het begrijpen, dat het maçonnieke blad La Prensa hier liever de politiek zag van driehoek, Delta en Davidschild, welke de oorzaak was van de talrijke revolutionnaire bewegingen bijzonder in Spanje.

De Redacteur van La Prensa zeker thuis in de Vrijmetselaarslitteratuur moet de Spaanse Revista Massonica 1909 337 v.v. 423 enz. er maar eens op nalezen of de citaten uit van Term „Het ontstaan, streven en einddoel der Vrijmetselarij.

Onze 90% katholieken bedanken echter hartelijk voor een dergelijke politiek. We hopen dat ze ook zullen bedanken om op welke wijze ook te steunen een blad dat een dergelijk politiek voorstaat.

Het belang van organisatie.

In de laatste weken hebben we er op gewezen hoe bij onze handels- en kantoorbedienden de S.C.E.O.M. het practische nut blijkt van het organiseren.

We schreven dan ook onder een onzer artikelen „Arbeiders verenigt U."

Deze week was er een vergadering belegd in de zaal van de Cur. R.K. Volksbond voor onze havenarbeiders.

Maar tegen het uur der vergadering was de zaal reeds overvol en stonden er nog tal van mensen buiten in de koraal.

Het Bestuur was gedwongen te verhuizen naar de zaal van het Theater Brion, waar voor meer dan 300 mensen de vergadering gehouden werd.

Een mooi succes voor onze Volksbond en de organisator, de adviseur Pater I. de Bruin.

Politieberichten.

Van vijf gevallen van mishandeling werd aangifte gedaan, in welke zaken een onderzoek wordt ingesteld.

Op het terrein der C.P.I.M. heeft de persoon N. een hamer welke van de steel vloog, tegen het hoofd gekregen, waardoor een niet ernstige wonde ontstond en waarvoor hij ter verpleging in het Sanatorium is opgenomen.

Door den 36-jarigen V. is aangifte van diefstal van ƒ 10.— gedaan. De ver**dachte, zekere K. heeft de diefstal be**kend. Tegen dezen is proces-verbaal opgemaakt.

In de week van 28 October op 4 November zijn 9 personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

Aangifte werd gedaan van opzettelijke vernieling van een muur. De politie onderzoekt de zaak.

Werd aangifte gedaan van diefstal van ƒ 55,75 vermoedelijk gepleegd door een zekeren L. Verdachte is aangehouden en heeft bekend.

Op de Penweg alhier, werd een jongetje door een autobus gegrepen. Tengevolge hiervan brak het jongetje zijn rechterbeen. Hij is opgenomen in de Kliniek van Dr. Maal alhier. Volgens getuigen treft de chauffeur geen schuld.

Zekere H. deed aangifte dat een chauffeur, die voor hem met zijn autobus reed tegen 25% van de opbrengst, zeer vermoedelijk de ontvangsten van Zaterdag j.l. ten bedrage van ± ƒ 10.— heeft verduisterd. De chauffeur heeft de autobus thuisgebracht zonder af te rekenen, zeggende dat hij het geld had gebruikt om daarmede een boete te betalen, waarna de man is weggegaan. Naar hem wordt gezocht, teneinde te gaan of hij zich schuldig heeft gemaakt aan verduistering.

Nabij Valentijn is een 25-jarige wielrijder door een motorrijtuig hetwelk den wielrijder inhaalde, aangereden. De man kwam hierdoor te vallen en bekwam niet ernstige wonden aan schouder, arm en been. Het rijwiel werd ernstig beschadigd. De bestuurder van het motorrijtuig is doorgereden, zonder zich om den aangeredene te bekommeren. Naar deze chauffeur wordt gespoord.

Door Y werd aangifte gedaan van mishandeling, door een zekeren R. De politie onderzoekt de zaak.

Ook werd aangifte gedaan van diefstal van een nikkelen klokje, gepleegd door een Spaans sprekend persoon. De politie onderzoekt de zaak.

Door H. werd aangifte gedaan van diefstal van ƒ 30.—, vermoedelijk gepleegd door zijn dienstbode. Wordt onderzocht.

Van 2 ongevallen van mishandeling werd aangifte gedaan, welke zaken beide worden onderzocht.

Uit een woning op St. Jago is een bedrag van ƒ 25.— ontvreemd. Uit het ingestelde onderzoek is gebleken, dat een paar kleine jongens de diefstal hadden gepleegd. Van het geld hadden de jongens speelgoed revolvers- en geweertjes gekocht en deze onder verschillende kameraadjes verdeeld, om daarmede oorlogje te spelen.

Op de hoek Witteweg—Kortenaerstraat alhier heeft een aanrijding plaats gevonden tussen een vrachtauto en een motorrijwiel. Hierbij heeft de motorrijder R. zijn linkerbeen gebroken. Hij is in het Sanatorium ter verpleging opgenomen. De politie onderzoekt wie schuld aan deze aanrijding heeft.

Op het terrein der C.P.I.M. heeft de werkman B. bij het aftappen van een monster verhitte olie, een hoeveelheid daarvan in het gezicht en over de armen gekregen, met het gevolg dat de man aan die lichaamsdelen niet ernstige brandwonden bekwam.

Hij is ter verpleging in het St. Elisabeths hospitaal opgenomen.

Er wordt onderzoch of derden soms schuld aan het ongeval treft.

Prof. Schoemaker.

Zaterdag repatrieert weer Prof. Schoemaker, die enige maanden hier was, als bouwkundig adviseur voor de C.P.I.M.

Regenval op Bonaire in de maand October.

Kralendijk	135,2 m.m.
Rincon	117,3 „
Bolivia	75 „

Regenval over de maand October 1935.

Rust	132.5 m.M.
Kl. Kwartier	148 „
Scherpenheuvel	156.1 „
Montagne	103 „
Gr. St. Joris	106.5 „
New Port	147.5 „
Blauw	166.5 „
Sta. Maria	107.5 „
Zuurzak	164 „
Sta. Rosa	142 „
Hato	180 „

GEMENGD NIEUWS.

Rockefeller jr. koopt een abdij.

Mr. John D. Rockefeller, Jr., is voor **het bedrag van een half millioen francs** eigenaar geworden van de abdij van Ponteau (Landes), om ze steen voor steen te doen overbrengen naar de Verenigde Staten en daar opnieuw te laten opbouwen.

Volgens de mening van verschillende deskundigen zou de abdij een volmaakt voorbeeld zijn van de Cisterciënser architectuur in de twaalfde eeuw.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 11 tot en met 17 November 1935.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

You belong to me.
Caravan.

Roxy.

What every woman Knows.
Caravan.

In Hollywood.

Devilsdogs of the Air.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aan bevelen.

In Cinelandia.

Rumba.
Little Miss Marker.
Ace of Aces.

Roxy.

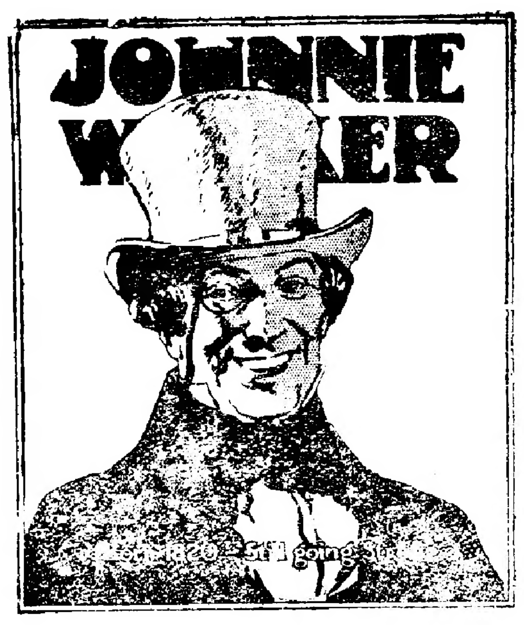
I've been around.

In Hollywood.

Many happy returns.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen.

K. L. M.

Dienst CURAÇAO-ARUBA.

Met het oog op de vroege zonsondergang, worden gedurende de maanden NOVEMBER en DECEMBER, de diensten op **Maandagmiddag** met **twintig** minuten **vervroegd.**

„Er zijn overvloedige bewijzen voor de waarde van Sanatogen als versterkend voedsel, vooral in gevallen van algemeene' zwakte"
schrijft het Eng. Med. Tijdschrift „THE LANCET"

Kracht om van het leven te genieten.

Dat zal Sanatogen U geven. Sanatogen zal U dóór en dóór gezond maken — energiek en opgewekt, omdat het de oorzaak van slapte en vermoeidheid — zenuwslapte — overwint.

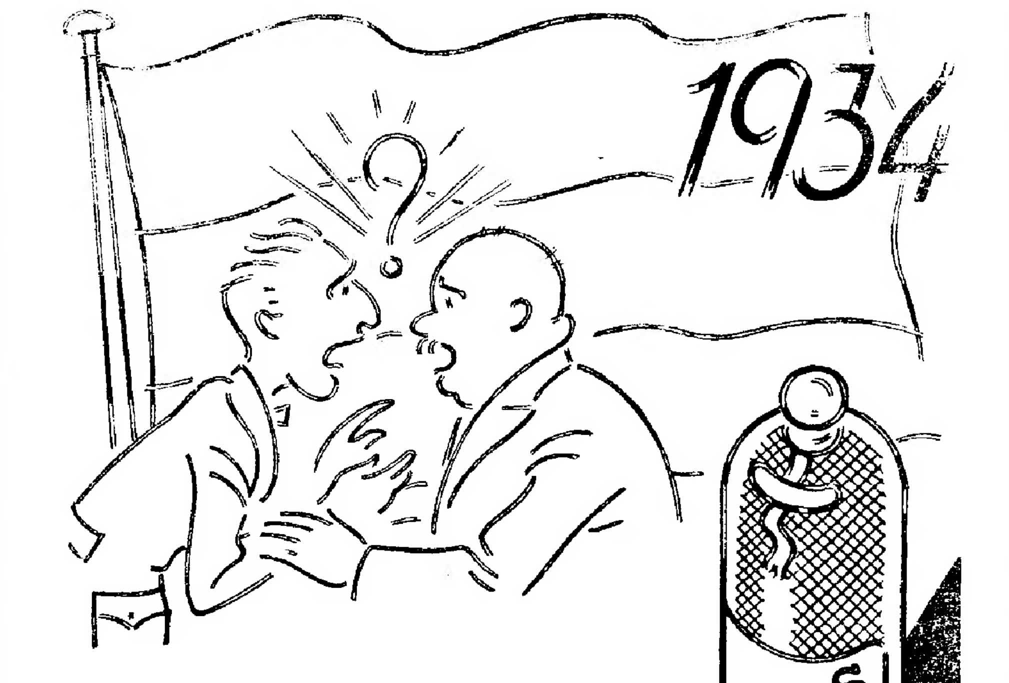
Die toeneming van Uw krachten door Sanatogen-gebruik zal reeds na enkele weken duidelijk te bespeuren zijn. Uw werk zal niet langer Uw krachten uitputten. Frisch en opgewekt zult gij nog volop van Uw vrijen tijd kunnen genieten.

Sanatogen, dat door meer dan 25000 geneesheeren schriftelijk is aanbevolen als een ideaal versterkend voedsel *moet* U goed doen.

Begin nog vandaag het te gebruiken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.
Verkrijgbaar in alle Apotheken

Oranje-Blanje-Bleu of Rood-Wit-Blauw is nog in onze dagen een strijdvraag. Eensgezind getuigt men echter sinds 1575 voor één nationalen dronk:

BOLS 1575

ELKEN DAG ÉÉN GLAASJE.

VREEMDE TEGENZIN VOOR ETEN.

Leeide reeds jaren van melk en eieren.

Eet nu weer alles.

Een goede eetlust is meestal een teeken van goede gezondheid. En een slechte eetlust is een zeker bewijs, dat U iets scheelt. Als U géén eetlust hebt en U zich na den maaltijd onprettig voelt, leest U dan eens dezen brief van den heer J. F. D. te Groningen.

De behandeling, die hem weer gezond maakte, zal 't U ook zeker doen.

„Het is mij een groot genoegen U te kunnen mededeelen, dat ik door het geregeld gebruik van Kruschen Salts, volkomen mijn eetlust heb teruggekregen, en de pijn in lichaam en ledematen kwijt ben. Jarenlang had ik tegenzin aan eten, vooral vaste spijzen, en at nooit meer aan tafel mede, en leefde van melk en twee eieren daags. Ik ben nu een maand gebruiker van Kruschen Salts en eet alles aan tafel met smaak en met goeden eetlust. Gerust kunt U mijn schrijven publiceeren."

J. F. D. te G.

Kruschen Salts is een combinatie van zes zouten en ieder van hen is noodig voor volledige gezondheid. Als U voortdurend werkt in de open lucht, als ieder orgaan in Uw lichaam perfect werkt, als Uw dieët nauwkeurig uitgezocht is, dan kan U van Uw voedsel en de frissche lucht al datgene verwachten, wat noodzakelijk is voor een volledige gezondheid.

Maar als U 't grootste gedeelte van Uw leven binnenshuis doorbrengt en U niet voldoende frissche lucht kunt krijgen, als Uw spijsverteringsorganen niet natuurlijk, regelmatig en gemakkelijk werken, als Uw dieët niet alles bevat wat feitelijk noodig is, als U niet frisch opstaat, eet zonder trek, werkt zonder energie en niet Uw ontspanning geniet, Kruschen Salts is wat U dan noodig hebt en Kruschen Salts zal U volledige gezondheid geven!

Kruschen Salts zuivert en reinigt Uw bloed, laat Uw spijsverteringsorganen behoorlijk werken en maakt Uw leven zonniger en lichter, waardoor U weer zin hebt en in staat bent voor werk en ontspanning!

Kruschen Salts

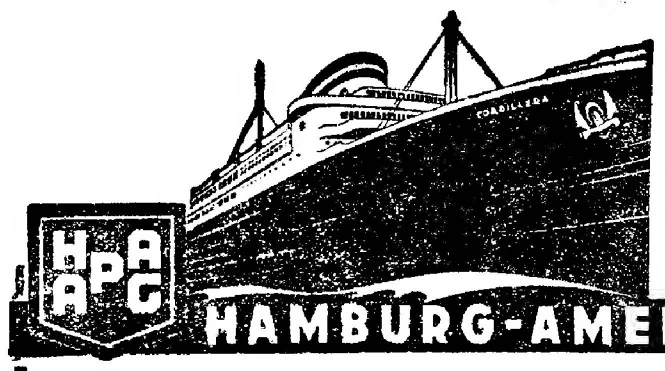
Fabrikanten: E. Griffiths Hughes. Ltd. Manchester Engeland.

ROSSEM'S Pooters-Toeback

DE BESTE VARINAS

XIth Olympiad
1936
Berlin
(Germany)

HAMBURG-AMERIKA LINIE

Next sailings from CURACAO:

To **EUROPE**, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

MS. „CARIBIA"	Nov. 16
MS. „PHRYGIA"	Dec. 2
MS. „CORDILLERA"	Dec. 14
MS. PALATIA"	Dec. 31

To **CENTRAL AMERICA** (Pto Colombia, Cartagena, Cristobal, Pto. Limon, Pto. Limon, P.o. Barrios):

SS. „FEODOSIA"	Nov. 22
MS. „PALATIA"	Nov. 26
MS. „CORDILLERA"	Nov 28
SS. „SYRA"	Dec. 19

To **MARACAIBO:**

SS. „SYRA"	Dec. 19

SS. „ALEMANIA" in connection with our transatlantic steamers.

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO., Curaçao, Tel. 106

ARUBA TRADING CO., Aruba.

Wilt gij dat uw zaak vooruit gaat, adverteer steeds in de Amigoe.

Heeft U al geprofiteert van
onze dagretours
onze weekend-uitstapjes
onze verlaagde vrachttarieven
onze eigen autodienst naar Hato??

Per K.L.M. naar ARUBA, koel en snel, 5 maal per week.

Inlichtingen en biljetten bij S. E. L. MADURO & SONS en bij K.N.S.M.

OPROEPING.

Vreemdelingen, nog in het bezit zijnde van deposito-reçu's (witte), wordt hierbij kennis gegeven, dat deze vóór 1 December 1935 moeten worden omgewisseld tegen groene kaarten.

Dit kan geschieden elken werkdag tusschen 8-12 uur voormiddag en 1.30--4.30 uur namiddag (behalve des Zaterdagsmiddags) op het Bureau van den Vreemdelingen-Dienst, Hoofdbureau van Politie.

Foreigners, being in the possesion of a WHITE deposit-receipt are notified hereby, that mentioned receipt must be exchanged for a GREEN deposit card, before December 1. 1935.

This can be done on every workday from 8-12 a.m. and 1.30--4.30 p.m. (except on Saturday in the afternoon) at the Immigration Office, Police Head Quarters.

Los extranjeros que están todavía en la posesion de un recibo BLANCO de deposito quedan avisados por esta que el recibo mencionado debe ser cambiado por una tarjeta VERDE de deposito, antes del 1o. de Diciembre, la que puede suceder todos los días de trabajo desde las 8-12 a. m. y 1.30--4.30 p.m. (excepto los Sábados por la tarde) en la Oficina de la Emigracion, Cuartel General de la Policía.

Curaçao, 19 October 1935.
De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie in Curaçao,

3-3

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Pto. Limon:

* Gaat niet naar Kingston.

SS. „Simon Bolivar"	18 November
* SS. „Crijnssen"	4 December
SS. „Colombia"	16 December

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS „Costa Rica"	21 November
MS. „Simon Bolivar"	5 December
SS. Crijnssen	19 December

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „Cottica"	18 November
SS. „Van Rensselaer"	9 December

Naar Pto Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „Stuyvesant"	24 November
SS. „Cottica"	7 December

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „Medea"	15 November
SS. „Amor"	22 November

Naar La Guaira (direct):

SS. „El Libertador"	13 November
SS. „El Libertador"	27 November

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „Boskoop"	13 November
SS. „Alkmaar"	4 December

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „Bennekom"	30 November
SS. „Barneveld	21 December

Naar Sto. Domingo:

SS. „Midas"	22 November

Naar Haitiaansche Havens:

SS. „Atlas"	22 November

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „El Libertador"	Maandag	11 November	11 a.m.
SS. „Amor"	Woensdag	13 November	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Vrijdag	15 November	11 a.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	18 November	2 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

SS. „Baralt"	23 November

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 3 November.

A.-klasse:	M.S.V.— TRAPPERS	0—4
	ASIENTO—HERCULES	0—0
B.-klasse:	JONG-HOLLAND II—R.C.C. II	2—0
	SCHERPENHEUVEL—BISMARCK II	3—0

STAND COMPETITIE-WEDSTRIJDEN.

Zondag, 3 November.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	9	6	2	1	17	6	14	1.56
BISMARCK	9	6	2	1	14	7	14	1.56
VOLHARDING	9	6	1	2	12	5	13	1.44
R.C.C.	8	4	2	2	12	9	10	1.25
AJAX	9	2	5	2	5	7	9	1.00
HERCULES	9	2	4	3	5	10	8	0.88
TRAPPERS	10	3	1	6	10	7	7	0.70
M.S.V.	10	3	1	6	14	21	7	0.70
ASIENTO	8	1	2	5	4	16	4	0.50
TRANSVAAL	9	1	2	6	7	12	4	0.44
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	8	7	1	0	29	2	15	1.88
VOLHARDING II	7	5	0	2	10	4	10	1.43
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
BISMARCK II	7	4	1	2	11	8	9	1.29
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	8	3	2	3	16	14	8	1.00
ASIENTO II	4	2	0	2	4	4	4	1.00
TRAPPERS II	7	2	2	3	9	10	6	0.86
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
ATLETICO	10	3	1	6	11	11	7	0.70
AJAX II	9	2	0	7	7	21	4	0.44
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	29	2	0.25

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 10 November.

MUNDO NOBO:

ATLETICO—TRAPPERS II
Aanvang 3.15 precies.

BISMARCK—VOLHARDING
Aanvang 4.30 precies

RIO CANARIO:

ASIENTO—R.C.C.
Aanvang 4.30 precies.

DE HOOP:

HERCULES—TRANSVAAL
Aanvang 3.15 precies.

SCHERPENHEUVEL:

SCHERPENHEUVEL—AJAX II
Aanvang 4.30 precies.

Zondag, 17 November.

MUNDO NOBO:

HERCULES—TRAPPERS
Aanvang 3.15 precies.

JONG-HOLLAND——M.S.V.
Aanvang 4.30 precies.

RIO CANARIO:

ASIENTO II—AJAX II
Aanvang 4.30 precies

DE HOOP:

VOLHARDING II—R.C.C. II
Aanvang 3.15 precies.

AJAX—BISMARCK
Aanvang 4.30 precies

Zondag, 24 November.

MUNDO NOBO:

AJAX—HERCULES
Aanvang 3 uur precies.

TRAPPERS—TRANSVAAL
Aanvang 4 uur precies.

DE HOOP:

BISMARCK—M.S.V.
Aanvang 4.30 precies.

RIO CANARIO:

ASIENTO II—VOLHARDING II
Aanvang 4.30 precies.

IN- en AFSCHRIJVING WERKENDE LEDEN

van 27 October t.m. 4 November 1935.

Ingeschreven.

„AJAX" C. MARTINEZ, Koningstraat 33,	per 31-10-'35.
„AJAX" R. CASIA, Charoweg 183,	per 31-10-'35.
„AJAX" J.M. ROYER, Charoweg 211,	per 31-10-'35.
„AJAX" V. MORALES, Colon 159,	per 31-10-'35.
„SCHERPENHEUVEL" F. FINGAL, Scherpenheuvel,	per 4-11-'35.
„SCHERPENHEUVEL" A. TROMP, Scherpenheuvel	per 4-11-'35.
„SCHERPENHEUVEL" R. ANTONIO, Scherpenheuvel,	per 4-11-'35.
„SCHERPENHEUVEL" A. MARTINA, Scherpenheuvel,	per 4-11-'35.
„SCHERPENHEUVEL" O. ROCK, Scherpenheuvel,	per 4-11-'35.

Tot de C.V.B. is als lid toegetreden de C.V.V. „BE QUICK".
Het Bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: E. WEIJMAN.
Vice-Voorzitter: E. MARCELA.
1ste Secretaris: I. WEIJMAN.
2de Secretaris: A. SCHONEWOLFF.
1ste Penningmeester: J. QUAST.
2de Penningmeester: H. BENITO.
Commissarissen: F. PIETERSZ en O. MADURO.
Het Secretariaat is gevestigd: CHERE ASILE No. 149.

Bovengenoemde vereniging zal in de Competitie 1936 uitkomen in de B-klasse.

De verenigingen BISMARCK, JONG-HOLLAND en R.C.C. zijn beboet elk met een bedrag van *f* 0.50, volgens art. 19 R.C.W.

ELFTALOPGAVEN OVER DE MAAND NOVEMBER

Ajax I. E. Jansen, V. August, J. Nonato, F. Marino, M. Scorrea, A. Fanijten, C. Lira, J. Cijntje, A. Z. Veeris, E. Laken, S. Crispo.

Ajax II. A. E. I. Dania, V. Martis, C. Rosario, D. Penha, J. Royer, J. Mamber V. Atalida, M. Celestijn, E. de Leon, M. Laken, V. Morales.

Asiento. Ongewijzigd.

Atletico. Ongewijzigd.

Bismarck I. J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, H. A. Maduro, J. Davelaar, E. Ruiz, J. Cecilia, S. Rodriguez, S. Scharbay, P. Hernandez, J. Christian.

Bismarck II. E. Winklaar, H. Bakhuis, E. Moesker, H. Vorst, E. Quirindongo, A. Vorst, F. Kooil, M. Daal V. Pellicer, M. Casimir, S. Alleyne.

Hercules I. J. Pinedo, H. Weber, E. Atalida, L. Laurens, L. B. Laurens, R. Danchi, A. Franka, A. Evertsz, F. Faneyten, P. Jansen, E. Rondijk.

Hercules II. A. Merkies, J. Haseth, S. Sillié, C. Vornis, E. Minguel, O. Hoelen, H. La Cruz, P. de Haas, I. Nieuw, G. Curiel, E. Romano.

Jong-Holland I. J. Lampe, M. van der Cen, O. Troeman, E. Correa, A. Sentiago, H. Royer, J. La Cruz, H. Leers, R. Michael, R. Maduro, J. Scorrea.

Jong-Holland II. R. Marquez, A. Kraneveldt, F. Bernabela, A. Chacuto, O. Zalm, R. Susana, O. Marugg, P. Roos, F. Brion, H. La Cruz, V. Grunning.

M.S.V. I. W. Roerhorst, A. Beeldstroo, H. J. Paffen, J. van Etteger, E. J. Valies, J. de Rijke, W. J. Osenga, J. C. Hofmans, E. Handels J. A. v.d. Ham, M. Mutsaarts.

M.S.V. II. J. H. Hoendervoogt, A. Koops, E. M. J. Ooft, M. van Niel, E. J. van Kesteren, G. B. Beket, A. J. van den Berg, W. J. A. Deckers, H. J. den Os, J. A. Bosman, D. van Laar.

R.C.C. Ongewijzigd.

Scherpenheuvel I. Th. Newton, J. P. Coffie, R. Suarez, B. Isenia, F. Mathilde, S. Cathalina, J. Coffie, A. Thodé, Ch. Becker, D. Concepcion, E. Lucas.

Transvaal I. S. Eliazer, J. Brons, H. Muiden, J. Blaaker, H. Dalnoot, W. Mau-Asam, H. van Trikt, S. Adams, M. Nahar, J. Eiloof, J. Dijkstra.

Transvaal II. A. van Lit, H. Kohinor, L. E. Willems, A. Zeedijk, A. Bosnie, D. Jones, A. Monkou, A. Tijlbing, J. Jurrjens, L. Faverey, J. Lobbrecht.

Trappers Ongewijzigd.

Volharding Ongewijzigd.

HET BESTUUR.

SPORT IN NEDERLAND.

Voetbal. Competitiewedstrijden.

Holland—Denemarken.

Zondag 11 werd te Amsterdam de internationale voetbalwedstrijd Holland—Denemarken gespeeld. In 't Ned. elftal speelde Vente weer in de voorhoede, terwijl Weber de plaats van van Run innam. Overigens was het elftal ongewijzigd. Na 'n langdurige periode van Ned. overwicht, maakte Smit het eerste doelpunt, waarna de strijd meer verdeeld was. In de tweede helft had Nederland weer het beste deel van het spel, wat tot uiting kwam door twee fraaie doelpunten: een prachtige kopbal van Wels en een keurige pil van Bakhuys, waar Wels met z'n voet de laatste hand aan legde. Over 't geheel speelde 't Ned. elftal een rustige partij met nu en dan een beetje exhibition-voetbal. De overwinning is geen ogenblik in gevaar geweest.

Japan wereldveroveraar

VERLIEZEN WE INDIE AAN JAPAN?

Nederland zal verbijsterd zijn wanneer het van dit boek kennis neemt.
(Mr. Dr. P. A. Roeper Bosch).

Enkele jaren geleden gaf Hyacinth Hermans in „De Maasbode" enige feuilletons uit „Le Monde en folie" van een jongen wereldreiziger die een buitengewoon journalist bleek. Een die de moderne reportage verstond.

Hij zag de wereld zo niet in een doosje, dan toch in vogelvlucht, want hij vloog over heel de wereld uitmuntend en stoutmoedig vliegenier als hij is. Wat hij gaf was geweldige sensatie, maar het ongelooflijke, dat hij over China, Rusland en Australië mededeelde bleek toch waar, ofschoon zelfs de meest geroutineerde journalist zich nog afvroeg, hoe het mogelijk was.

Die feuilletons werden toen aanleiding, dat de ondernemende directie van het Nederlandse Boekhuis te Tilburg heel het boek „Le monde en folie" in een Nederlandse bewerking uitgaf onder de titel „Wereld verdwazing". Sindsdien is Anton Zischka in Nederland ook een veelgelezen schrijver.

Zischka de auteur.

Achtereenvolgens verschenen daarop van zijn hand „De geheime oorlog om de petroleum" een boek dat in Holland, waar we nogal veel met petroleum te doen hebben, als verslonden is geworden; „De geheime oorlog om de katoen" en nu komt het Nederladnse Boekhuis met Anton Zischka's nieuwste boek uit: „Japan, wereldveroveraar" een boek dat Holland in de eerste plaats zal interesseren omdat daarin het urgente probleem aan de orde komt: „wordt of is Japan een gevaar ons Nederlands Indië".

De nieuwe Zischka uitgave van het Nederlandse Boekhuis is een kloek boek van 310 pagina's van de eerste tot de laatste bladzijde overtuigend, bijna beklemmend gedocumenteerd.

Het werk werd vertaald door Jean E. Marre met een woord vooraf van mr. Dr. P. A. Roeper Bosch, een deskundige bij uitstek, die jarenlang in Japan heeft geleefd en de taal vloeiend spreekt. De karakteristieke bandtekening en omslag zijn van Lou Manche. Het werk is verder geïllustreerd met 24 photographieën en 8 kaarten.

De journalist Anton Zischka is het levend document van wat van een modernen reporter wordt geëist, wil hij zijn geweldig metier verstaan. Ofschoon nog geen 30 jaren oud, juist daarom misschien, zullen maar weinigen zoveel gereisd en gezien hebben als hij. Per vliegmachine, hij bestuurt zijn machine zelf, per Pullman, per mailboot, en zelfs per walvisvaarder, reisde hij reeds vier maal de wereld rond. Hij was redacteur van de Neue freie Presse te Weenen, correspondent van Politiken te Kopenhagen en van de World te New York.

Hij reisde ook als cameraman voor de Paramount News en vertrok in 1931 voor L'Intransigeant" te Parijs naar China, waar hij de afgrijselijke overstromingen van de Yangtse Kiang beschreef, welke beschrijvingen in „Le monde en folie" voorkomen.

Hij pikte Lindbergh van de stroom op bij Hangkou en ontving de gouden medaille van 't Amerikaanse Rode Kruis voor zijn werken onder de pestlijders van de verwoeste provinciën. Voor L'intransigeant was hij de eerste correspondent in Mandjoekwoe gedurende 1931-1932. Voor Paris Soir bezocht hij Zuid- Amerika, Brazilië en volgde een oorlog om de Gran Chaco in 1932.

Een all-round journalist dus, een die van alle markten thuis is. Na zijn opzienbarende boeken over de petroleum en de katoen komt hij nu met zijn boek over Japan.

Geen sensatie reportage, maar een gedocumenteerde, diepgaande studie van het fascinerende Japanse probleem, geen fraaie litteratuur maar slechts feiten, cijfers, geschiedenis, alles samengevat, geordend met inzicht, een realiteitsgevoel, een vrijheid van oordeel en gedachte, die waarlijk enig zijn, tegelijk betrouwbaar als een wetenschappelijk rapport en boeiender dan welke roman ook.

Feiten en cijfers, die wij allen reeds om ons heen kunnen ervaren.

Het nieuwe boek van Anton Zischka: „Le Japon dans le monde" of „Japan, wereldveroveraar" zoals het in het Hollands heet, is, zoals de Nation Belge bij het verschijnen van de Franse uitgave schreef, vóór alles de ontstellende geschiedschrijving van de Japanse expansie gedurende de laatste tachtig jaar.

Het „gele gevaar" bestaat. Het neemt de gedaante aan van het bazar-artikel, niet de samourai, de millitaire kaste, is het meest te vrezen. Doch er is de handelsreiziger, de kramer met zijn prullen.

Met andere woorden, het vraagstuk is er een van economische aard.

Een boek als dit, overvloedig toegerust met cijfers, tabellen en statistieken toont het ons zwart op wit.

De jonge keizer Wilhelm II, die nu de oude kasteelheer van Doorn is geworden, maar die meer dan eens getoond heeft niet van een profetische visie ontbloot te zijn, tekende nu reeds bijna een halve eeuw geleden zijn bekende plaat: „Volkeren van Europa, verdedigt Uw heiligste goederen tegen het gele gevaar", dat dan de rijzende zon van Japan beduidde. Waarschijnlijk heeft de jonge keizer niet allereerst aan de bazarartikelen gedacht, waarmede Japan thans de wereldmarkten overstroomt.

Maar er dreigde nog meer en dat heeft Keizer Wilhelm II in zijn tijd dan toch wel goed gezien.

Het oude spooksel van het „gele gevaar" is in onze dagen tot ontstellende werkelijkheid geworden. Wij staan midden in de strijd „rijst tegen vlees" midden in de worsteling tussen de gele en de blanke industrie.

„Japan", zegt Zischka, „is het land waar het laissez faire nimmer opgeld deed, het enige land, dat van een onbeduidend feodaal staatje een mogendheid van de allereerste rang werd, zonder ooit te geloven in het vrije spel der economische krachten."

Schuilt daarin misschien de verklaring voor de verbijsterende evolutie van een volk, dat saamgedrongen op de weinig vruchtbare eilanden zonder natuurlijke rijkdommen, binnen vijftig jaar de meest gevreesde grootmacht der wereld wordt?

Japan, dat wij zolang gezien hebben als het idyllische land van de sentimentele en romantische „Butterfly".

De Japanners zijn een volk, dat in tachtig jaren tijd bijna vier maal zo talrijk werd, dat verstikt binnen zijn nauwe grenzen en een vertwijfeldende strijd heeft te voeren om zijn bestaan. Japan staat voor eenzelfde lot als Italië. Het gaat om zijn expansie. Japan kan niet anders, maar deze expansie betekent een ontstellend gevaar voor ons, Westerlingen; de oplossing die Japan uitkomst moet geven kan onze ondergang worden.

Wat vermogen wij tegenover Japan's scherp gerichte economie, zijn doelbewuste eendracht, zijn fanatiek nationalisme, zijn klassieke doodsverachting.

Anton Zischka opent in zijn boek onze ogen daarvoor. Hij laat Japan zien zoals het is en ons zelf zoals wij zijn.

„Als eerste staat die niets aan het toeval overlaat, die zijn economie en de aanwas zijner bevolking even bewust regelt als de denkwijze van zijn proletariaat, is Japan er in geslaagd de blanken van de meeste internationale markten te verdringen en dreigt het de grondslag der gehele Westerse economie te ondergraven. En Europa gaat rustig voort in eindeloze conferenties de verschillende standpunten omtrent veiligheidsgaranties te belichten en doet intussen alle moeite om wat er nog rust aan onderlinge handel lam te leggen."

Een van de eersten die bij het dreigend maar toch reeds zo actuele en actieve Japanse gevaar zijn betrokken zijn wij Nederlanders met ons de Japanners zo vertrouwde Nederlands Indië. ,

Het is daarom dat een Nederlander als mr. dr. P. A. Roeper Bosch, die een jarenlange ervaring in Japan zelf heeft opgedaan, werd aangezocht voor de inleiding van deze Nederlandse Uitgave.

„Ademloos", zegt hij, „zal men," — dat zijn wij in Nederland — „de schokkende waarheden lezen die Zischka geeft omtrent onze positie in Indië. Met stijgende verbazing er van kennis nemen welk een toestand men door eigen fouten in Azië heeft laten ontstaan.

Zischka voorziet een oorlog in de allernaaste toekomst tussen Japan en... Al geeft hij daarop geen antwoord, de lezing van zijn boek zal toch aan velen de richting wijzen. Machtiger kolonisators dan wij, Nederlanders, hebben hun rijke kolonies de laatste halve eeuw reddeloos verloren zien gaan.

Toch meent ook mr. dr. Roeper Bosch dat onze toekomst niet hopeloos behoeft te zijn, mits wij maar van onze dwaalwegen terugkeren.

Zischka zelf beseft zeer wel dat zijn boek niets aan de toestand zal veranderen. Al wat hij betoogt is, objectief te blijven, de aandacht te vragen voor aspecten van het Japans probleem, waarvoor men tot dusverre geen oog had.

Dit interessante boek is hier verkrijgbaar bij de boekhandel St. Augustinus.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord

Detectiveroman door S. A. Steeman.

3)

— „Dat was zo de eerste gedachte, die in me opreesǃ" antwoordde ze.

— „Is er iets gestolen?"

— „Gestolen?... Neen!..." Ze kon de scherpe blik van Bure niet langer verdragen, en keek naar de andere kant.

Bure wenkte de twee inspecteurs en gelastte hen met de huiszoeking en de ondervraging der andere dienstboden.

— „Ge spraakt zoeven van vrienden?" zeide de rechter weer tot Clemence. „Waar zijn die?"

Clemence wilde antwoorden, maar op 't zelfde ogenblik verscheen de politiecommissaris in de deuropening.

— „Ik heb nieuws," zeide hij tot Mr. Bure. „Zo juist keren de hofmeester en de kamermeid van Mevr. Rouvet terug. Ze verklaren, dat men hun om 3 uur, telefonisch had gezegd dat hun meesteres hen onmiddellijk verwachtte. Alhoewel ze dit zonderling vonden, verlieten ze nochtans ijlings het huis om aan haar verzoek te voldoen... Ze hebben echter drie kwartier tevergeefs gewacht op de aangeduide plaats."

— „Waar zijn die twee?" vroeg Mr. Bure.

— „In het kantoortje beneden."

— „Volg me dan!"

Toen ze daar binnenkwamen, stonden de twee mensen op. De vrouw zag er nog jong uit, met 'n onregelmatig gezicht en ros krulhaar; de man was zeer groot en mager; heel oud en uitgeleefd.

Mr. Bure deed den griffier roepen en beval hem de verklaringen van dit zonderling paar zorgvuldig op te schrijven.

Boven, in de kamer van Mevr. Rouvet, was het 'n hele tijd doodstil geweest, tot dokter Mental zich tot den substituut wendde en hem vroeg te mogen heengaan omwille zijner beroepsplichten.

Hij drukte de vooruitgestoken hand van den substituut, groette met 'n hoofdknikje de gezelschapsjuffrouw, en ging heen.

Toen werd het weer stil, doodstil... zoals tevoren.

Clemence had zich in een der oude zetels gezet en lei haar hoofd achterover op de rugleuning... alsof ze moe was en slapen wilde; maar, haar ogen bleven vastgespijkerd op het lijk der jonge vrouw. Nu eerst bemerkte ze dat de witte bedsprei onder het lichaam lag en dat het halssnoer doorgebroken was: de parels lagen overal op de vloer.

De substituut stond met de rug naar haar toe gekeerd en bewonderde 'n waterverf-schildering aan de muur. Hij draaide zich plotseling om en zeidde:

— „Ze was mooi, Mevrouw, niet?"

— „Ja," antwoordde Clemence, maar zó zacht dat haast niemand het horen kon.

— „Ge hield natuurlijk van haar?" vroeg hij weer.

— „Ja," zei ze, „zij hield van me."

De substituut trok een ernstige plooi in z'n gezicht. „Ik denk..." begon hij... maar voetstappen op de trap deden hem zwijgen. De rechter van instructie was daar terug met de geneesheer van de justitie.

Bure ging tot bij het bed. Z'n ogen staarden nog 'n wijl naar het witte gezicht op de vloer en dan, met de beslistheid en de kalmte van iemand die zeker is van z'n stuk, zeide hij:

— „Hier is 'n moord gepleegd!..." en zonder de anderen kans tot spreken te gunnen, vervolgde hij: „'t Staat vast dat de hofmeester en de kamermeid werden weggelokt. Waarom moesten die twee hier weg?... De moordenaar van Mevr. Rouvet heeft die twee getuigen onschadelijk willen maken!..."

— „'n Moord... met vóórbedachte rade dus?" vroeg de substituut.

— „Meer dan waarschijnlijk," antwoordde Bure en, tot Clemence:

— „Waar zijt u geweest heel de namiddag?"

— „Op m'n kamer."

— „U hebt niemand gezien of gesproken?"

— „Neen."

— „En indien iemand gebeld had, wie zou dan hebben opengedaan?"

— „Marie, de keukenmeid."

— „Ah! Er is ook 'n keukenmeid!... Waar is die?"

— „In het sousterrain, denk ik."

— „Hoelang is die al in dienst van Mevr. Rouvet?"

Clemence dacht een ogenblik na.

— „Vijf of zes maanden; langer niet, geloof ik."

— „Ik zal haar ondervragen," zei Bure, „maar, zeg me eerst: hoe komt het dat de kamermeid en de hofmeester, alvorens weg te gaan, u niet hebben geraadpleegd?..."

Het bleke gezicht van Clemence kleurde.

— „Ik weet het niet," zei ze ruw.

— „Dachten ze misschien dat u weg waart?"

— „'t Kan wel!" zei ze, altijd even cynisch en haar vingers knepen zenuwachtig in het fijne zakdoekje, tot het scheurde.

— „Het is hier voor mij steeds vrij moeilijk geweest," ging ze voort, „en ik geloof niet dat de andere bedienden mij genegen zijn..."

Ze kleurde nu nog heviger; haar hoofd zonk voorover en van tussen de zwarte neergeslagen wimpers rolde 'n dikke traan over heur wangen.

— „Dat is tegenwoordig het lot van de meeste gezelschapsjuffers," zei ze nog.

Er kwam iemand haastig de trappen opgelopen.

Het was Marie, de oude keukenmeid; ze hijgde er van en schreide ook.

„Juffrouw," kreet ze... „Juffrouw!..." Ze stond aan de deur en hield zich vast aan de knop; in haar ogen lag 'n dodelijke verschrikking, ze staarde wezenloos alsof ze iets ontzettends hadden gezien.

— „Wel, Marie?" vroeg Clemence doodgewoon.

— „Jacques!... De... kleine Jacques... in de tuin!... Hij is..."

Ze viel in zwijm op een stoel.

De rechter en de substituut keken elkaar veelzeggend aan; dokter Mental was reeds de kamer uit; beneden aan de trap ontmoette hij de twee inspecteurs en samen liepen ze de tuin in.

Ze hadden weldra de kleinen Jacques ontdekt.

Het kleine lichaam hing aan de tak van 'n boom, en bengelde zachtjes heen en weer in de koele avondwind.

II.

De gehangene der villa „Bicolore".

In de algemene verbijstering die volgde op de ontdekking van het lijk van Mevr. Rouvet, had niemand gedacht aan den kleinen Jacques, niemand dan de oude keukenmeid. Zodra ze uit de mond van kamermeid en hofmeester de moord op haar meesteres vernomen had, was ze onmiddellijk op zoek gegaan met bedoeling den kleine het zien van z'n dode moeder te besparen. Ze doorliep al de vertrekken van het huis. Tenslotte was ze de tuin ingelopen en daar bijna in onmacht gevallen bij het zien van het kind, verhangen aan de tak van een boom.

Het lijkje werd in een kamer op het parterre neergelegd en door dokter Mental onderzocht.

Mr. Bure kwam bij de keukenmeid die erbij te snikken stond, en deed haar neerzitten in een stoel.

— „Het is nodig", sprak hij, „dat ik u enkele vragen stel!... Ging de kleine regelmatig naar school?"

De oude slikte haar tranen weg.

Wordt vervolgd.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 10 — 16 November 1935.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Tachira	10	Maracaibo	10	Maracaibo
El Libertador	10	Maracaibo, Aruba	11	Aruba, Maracaibo
Presidente Gomez	11	Hamburg	11	Cartagena
Boskoop	13	H'burg, A'dam, L'pool	13	Cristobal, Costa del Pac.
El Libertador	13	Maracaibo, Aruba	13	La Guaira
Amor	13	New York, P. au Prince	13	Aruba, Maracaibo
Tamaroa	13	Londen, Southampton	14	Cristobal, New Zealand
El Libertador	15	La Guaira	15	Aruba, Maracaibo
Medea	15	Maracaibo	15	P. Cabello, New York
San Diego	15	Le Havre	15	Cristobal
Caribia	16	Pto. Barrios	16	Hamburg
Volendam	16	New York	16	Cristobal, New York
Dakarian	16	Liverpool	17	Cristobal

Het nieuwe in de Katholieke Actie. (1)

Sinds z'n troonbestijging heeft Z. H. Paus Pius XI herhaaldelijk de Katholieke Actie aan de wereld voorgehouden als de grote plicht van deze tijd, als de voornaamste taak van zijn pontificaat. Hij sprak en schreef er over zó veelvuldig en in zó ernstige bewoordingen, dat men zich onwillekeurig afvraagt: in welke nieuwe noden dit apostolaat heeft te voorzien, welke nieuwe omstandigheden zulk 'n aandrang kunnen rechtvaardigen. M.a.w. men vraagt naar **het nieuwe in de Katholieke Actie?**

Bij het lezen van de talrijke geschriften over de Katholieke Actie krijgt men slechts dit algemene idee: de tijd, waarin we leven, is getuige van een zó sterke opleving van 't heidendom, dat het apostolaat zich krachtig zal moeten ontwikkelen, wil men de wereld behoeden voor 'n algemene afval, voor 'n totale terugkeer naar barbaarse zeden. De Katholieke Actie zou dan een verdieping, een uitbreiding zijn van het lekenapostolaat, dat altijd, zij het in verschillende vormen, in de Kerk bestaan heeft.

Maar geeft deze opvating wel voldoende verklaring niet enkel van dat voortdurend aandringen van den Paus, maar ook van de vorm, waarin hij het apostolaat wil organiseren? Want de Paus is niet tevreden met een vuriger en meer algemeen apostolaat. Neen, hij verlangt een bepaald soort, een bijzondere vorm van apostolaat, dat de voorrang heeft boven elk ander en dat hij organiseert volgens vaste richtlijnen zoals z'n verbondenheid met de hierarchie, z'n universeel karakter enz.

Er schijnt dus werkelijk iets nieuws bij te komen. Dit nieuwe nu zullen we trachten op te sporen.

Al aanstonds kunnen we zeggen, dat het nieuwe niet kan gelegen zijn in het eigenlijke apostolaat n.l. de prediking van Gods woord, het toedienen der Sacramenten, de vorming der zielen volgens de regels der katholieke moraal. Dat zullen altijd de noodzakelijke en essentiële middelen blijven ter verspreiding en onderhouding van het christelijk leven. De verschillen kunnen alleen komen van de **reactie der mensen** — individu of gemeenschap — op deze geestelijke werkzaamheid, die de Kerk door haar priesters en leken altijd uitoefent. **Nu eens zal de mens het leven aanvaarden, dat hem wordt voorgehouden, en zijn eigen leven daarmede in overeenstemming brengen; dan weer zal hij het verwerpen en bestrijden.** Hiermede nu heeft de Kerk rekening te houden en ziedaar wat in de loop der eeuwen de verschillende perioden van haar apostolaat kenmerkt, wat van haar telkens een nieuwe **aanpassing** eist van een actie, die in de grond altijd hetzelfde blijft.

Tot beter begrip van het nieuwe in de Katholieke Actie zullen we even in grote lijnen de verschillende vormen van het apostolaat der Kerk gedurende de eeuwen nagaan.

Oudere vormen van het lekenapostolaat.

Eerste phase van het apostolaat: **de poging tot een zuiver geestelijke penetratie van het heidense rijk.**

Zodra 't christelijke bovennatuurlijk leven op aarde was gekomen, ontstond 'n geweldige reactie daartegen van de heidense wereld. 't Kwam tot 'n grote christenvervolging. Maar toch, 't goddelijk leven vond juist in die bloedige vervolgingen een vorm van heerlijk apostolaat. Niets deed 't bovennatuurlijk leven van den christen zo krachtig uitkomen als zijn onverschrokken moed in 't aanschijn van de dood. Het bloed der martelaren werd 't zaad van christenen. Die christelijke godsdienst krijgt meer en meer aanhangers. Naast de heidense maatschappij met haar ondeugden en uitspattingen begint zich een christelijke maatschappij te ontwikkelen, die met haar deugden en goede zeden weldra alle rangen doordringt. Ofschoon 't christendom een zeer sterke tijdelijke macht tegen zich had, behaalt het eindelijk na drie eeuwen van strijd de overwinning. In 313 bekeerde keizer Constantijn zich tot het geloof. Een nieuwe vorm van apostolaat begint.

Tweede phase van het apostolaat: **het tijdelijke in dienst van het geestelijke.**

Tot nu toe had het christendom zich verbreid enkel door de geestelijke kracht van zijn bovennatuurlijk leven. Het had rechtstreeks de zielen bewerkt, vaak tegen de tijdelijke belangen van den mens in. Thans stelt het **tijdelijke zich in dienst van het geestelijke.** 't Is nu voordelig christen te zijn meer nog dan het vroeger gevaarlijk was. Doch hier schuilt een groot gevaar. Christen-zijn uit eigen belang voert noodzakelijk tot een slap christendom.

De nieuw-bekeerden immers lopen groot gevaar de godsdienst aan hun eigen belangen dienstbaar te maken.

Zo ontstond er een totale versmelting van het tijdelijke en het geestelijke, waarbij nu eens het één dan weer het ander overheerste. In het begin had de Staat de overhand; de Kerk was zowel geestelijk als organisch zwak. De keizers beschouwden zich dan ook als de voogden van de Kerk. Die voogdij gaf spoedig aanleiding tot allerlei inmenging in kerkelijke aangelegenheden, zoals bijv. het samenroepen van concilies, het benoemen van bisschoppen enz. Het cesaropapisme vierde hoogtij. Maar dan komt de Voorzienigheid tussenbeide. De barbaren vallen het rijk binnen en de romeinse wereld houdt politiek op te bestaan. De enige macht, die nog iets vermag in deze chaos, is de Kerk. Zij zal voortaan de beschaving der wereld leiden, want zij alleen verenigt in zich de drie factoren, waaruit alle beschaving voortkomt: n.l. de godsdienst, de wetenschap en de macht.

Deze opvoedingstaak heeft de Kerk — in op- en neergaande lijn — vervuld tot de 15de eeuw. Gedurende ongeveer tien eeuwen werd haar apostolaat dus gekenmerkt door een nauwe aaneensluiting of liever door de compenetratie van het geestelijke en het tijdelijke. Deze beide waren nog niet voldoende ontwikkeld en georganiseerd om ze als twee geheel verschillende maatschappijen te kunnen onderscheiden. Feitelijk oefenen de Paus en de Kerk een soort opperbestuur uit over Europa en de wordende staten. Wegens ontbreken van een tijdelijke macht bemoeit de geestelijke macht zich met het tijdelijk niet enkel indirect, maar rechtstreeks en met gezag, hoewel altijd in verband met het zieleheil, dat feitelijk overal in betrokken is. Ter verklaring van die inmenging der Kerk diende de legende, als zou Constantijn 't Westerse keizerrijk aan Paus Silvester hebben vermaakt met de opdracht het te besturen in naam van God. En op het einde der 13de eeuw kon Paus Bonifacius VIII nog schrijven: „De Paus alleen heeft de geestelijke en tijdelijke souvereiniteit over de mensen in de plaats van God."

Het apostolaat der Kerk kenmerkte zich in die tijd dus door de uitoefening van een tijdelijke macht, die verbonden en als inhaerent was aan haar geestelijke macht. Van deze invloed maakte de Kerk gebruik om een christelijke maatschappij te vormen en zo een gunstig milieu te scheppen voor de christelijke godsdienst.

Derde phase van het apostolaat. De reactie van deze christelijke maatschappij, door de Kerk gevormd, op de zielen.

Heeft de Kerk in de vorige periode een gunstig milieu geschapen voor het christelijk leven, thans zal ze trachten dat millieu te handhaven en rechtstreeks voor het heil der zielen benutten. Aan de uiterlijke vormen van het christelijk leven behoeft niet meer gewerkt, thans moeten de zielen in haar innerlijk geloofsleven versterkt worden. Strict priesterlijke arbeid is daarom nu de voornaamste taak der geestelijkheid, van wie méér ijver, méér reinheid en heiligheid gevraagd wordt.

't Is het tijdvak van het christelijk Europa, dat boven de wisselende verscheidenheid der groeiende Staten, één is niet enkel door hetzelfde geloof, maar ook door de algemene verbreiding van christelijke zeden en gewoonten, instellingen en wetten, en door de onderworpenheid aan het hoogste gezag van den Paus als plaatsbekleder van Christus.

Van alle zijden ondergaan de zielen de invloed van een maatschappij, die geheel door het christendom beheerst wordt. De Paus kroont den keizer en ontslaat de onderdanen van een onwaardigen vorst van de eed van trouw. De wetenschap is doortrokken van de geloofswaarheden. De bekroning der studiën is de theologie. De wetten sanctioneren de tien geboden en verplichten in geweten. De kunsten trachtten voornamelijk bovennatuurlijke realiteiten te verzinnebeelden en concentreren haar krachten vooral op het huis van God, de kathedraal.

Sociaal apostolaat, Katholieke Actic in strikte zin schijnt dan ook deze tijd onnodig, ja zelfs onmogelijk. Slechts rechtstreeks en strikt bovennatuurlijke arbeid voor de zielen blijft de Kerk nog over.

Vierde phase. De crisis.

Wie echter zou menen, dat thans de sociale taak der Kerk geëindigd en de opbouw van een christelijke wereld voltooid was, zou zich zeer vergissen. Neen, de wereld was nog lang niet zoals de Kerk haar wenste. Maar alvorens met haar wereldbeschaving verder te gaan, moest zij eerst een crisis doormaken.

Deze kondigde zich aan in twee nieuwe bewegingen, n.l. de **hervormingsbeweging** en het **humanisme.**

De hervorming. Vanaf het begin der 14de eeuw werd overal van hervorming der Kerk gesproken. Men eiste „hervorming der Kerk in hoofd en leden". De geestelijke centrale krachten, die het groeiende lichaam van 't christelijke Europa moeten bezielen, zijn niet meer toereikend. De tijdelijke belangen zijn veel te nauw met de godsdienst verbonden, de godsdienst is te veel in het tijdelijke gewikkeld. De aardse goederen verkillen de harten van priesters, bisschoppen en pausen; de tijdelijke zaken nemen hen te zeer in beslag d.i. het apostolaat van de Kerk voor zichzelf.

Het humanisme. Op haar beurt begint de tijdelijke maatschappij, door de Kerk tot beschaving gebracht, zich bewust te worden van haar eigen bekwaamheid, van haar menselijke waarde en van haar rechten op zekere autonomie. En terwijl zij van de Kerk meer „spiritualiteit" eist, gaat zij zelf de materiele en intellectuele goederen, die aan haar zorgen zijn toevertrouwd ontwikkelen en cultiveren. Zij staat in bewondering voor de zuiver menselijke cultuur, die ze vindt in de monumenten der Grieks-Romeinse beschaving.

Hervorming en humanisme, een dubbele beweging met eenzelfde strekking, t.w. het geestelijke en het tijdelijke wederkerig los te maken van elkaar. Het tijdelijke tracht zich los te maken van het geestelijke, het humanisme; het geestelijke wil zich ontdoen van het tijdelijke, de ware hervorming. En de Kerk begunstigt die emancipatie van de burgerlijke maatschappij, en tracht door 't beleggen van concilies, het stichten van religieuze orden enz. nieuwe geestelijke krachten te verzamelen voor de moeilijke taak, die haar wacht.

Protestantisme en revolutie.

De beide bewegingen van hervorming en humanisme hebben zich niet zonder afdwalingen en excessen ontwikkeld.

Van de hervorming naar het protestantisme.

Het woord „hervorming" eerst met liefde door heilige mannen en vrouwen gebezigd, werd weldra uitgesproken met heftigheid door Savonarola, met haat door Luther. De kerk, vernederd door de gevangenschap van Avignon, door het Westerse schisma verdeeld, wordt openlijk door haar eigen kinderen aangevallen. Onder voorwendsel van hervorming brengt het protestantisme voor eeuwen de ramp der godsdienstige verdeeldheid over Europa en over de wereld. Het vrije onderzoek, dat de autonomie der menselijke rede moet waarborgen, maakt een einde aan alle zekerheid en ondermijnt niet enkel het geloof, maar zelfs de grondslagen van de natuurlijke zedeleer en van elke absolute waarheid.

Van de renaissance naar de revolutie.

In hun ongeduldig streven naar autonomie gaan de opkomende staten voor hun politiek in de leer bij de heidense wetgeleerden; en onder het voorwendsel, dat het burgerlijk gezag van goddelijk recht is, nemen ze een vijandige houding aan tegenover de Kerk. Weldra komt het zóver, dat men de Kerk niet alleen bestrijdt om het gezag, dat zij zich aanmatigt over het tijdelijke, **maar dat men zelfs de morele beginselen, die zij leert** en verdedigt, ja de grondslagen van heel de maatschappelijke orde aantast.

Zo ziet men in 1789 **de moderne maatschappij in volledig verzet komen tegen de meest fundamentele wetten der sociale orde,** zoals de Kerk die altijd heeft geleerd en de rede ze voorhoudt. Het gezag wordt totaal ontkend. Volgens de theorie van het „contract social" bestuurt de maatschappij zichzelf door vertegenwoordigers, die niet haar oversten maar haar afgevaardigden zijn. De wetenschap is niet slechts bevrijd van de keten van het dogma; zij heeft zich losgemaakt van al het absolute. De menselijke geest richt zich niet meer naar de hemel, maar naar de aarde. Hij zoekt bij voorkeur die kennis, die door de experientie kan gecontroleerd worden; terwijl het agnosticisme de metaphysieke waarheden tot hypothesen terugbrengt. De ingenieur vervangt den theologant. De wetten houden geen rekening meer met de tien geboden, ja maken er zelfs geen aanspraak meer op iets absoluuts te zijn. Ze geven slechts de voorwaarden aan voor de goede orde zoals men zich die voorstelt en zijn altijd voor wijziging vatbaar.

De arbeid heeft niets meer te maken met zelfheiliging of moraal; hij is geen menselijke prestatie meer, maar werk van machine en techniek. De enige zorg is geld te verdienen en zodoende rijk te worden. De nieuwe maatschappij eindelijk stelt haar hoofddoel niet meer in het bovenaardse, maar in het materiele, in de stof, waarvan men de geheime krachten tracht te ontdekken. De moderne uitvindingen nemen de geest in beslag en in de plaats van kathedralen bouwt men fabrieken.

Het kon niet anders, of in een zo georienteerde maatschappij moest een geweldige reactie ontstaan tegen de godsdienst. En inderdaad we zien, hoe de revolutie de priesters naar de guillotine voert en kerken in brand steekt.

Dan neemt het apostolaat der kerk weer een nieuwe vorm aan; daarover in een volgend artikel.

1) Deze beschouwingen zijn ontleend aan een merkwaardig artikel van H. Carpay S.J. in Nouv. Rev. Theol. I. 62 (1935) bl. 477.

JUBILEUM VAN DEN VLIEGTUIGBESTUURDER J. J. E. DUIMELAAR.

12½ Jaar in dienst der K.L.M.

Ver van huis, te Rangoon, herdacht de heer J. J. E. Duimelaar, gezagvoerder van het Indië vliegtuig **KWAK** op weg naar Batavia, de 9de October de dag waarop hij 12½ jaar geleden in dienst der K.L.M. kwam. De directie der K.L.M. zond hem een telegrafische gelukwens, waarin zij haar dank uitsprak voor de uitstekende diensten, die de heer Duimelaar de Maatschappij bewezen heeft.

Toen de jubilaris op Schiphol terugkwam, ontving hij het onderscheidingsteken der maatschappij voor 12½ jarige dienst.

Wij laten hier iets uit de loopbaan van den heer Duimelaar volgen.

De Jubilaris werd de 27ste September 1895 te Asperen geboren. Tijdens de oorlog was hij in militaire dienst, bij de wielrijders te Gouda, doch zijn verlangen ging uit naar de Luchtvaart Afdeling te Soesterberg. In November 1916 gelukte het hem de eerste stap te zetten op de weg naar de vliegerscarriére; hij kwam toen als chauffeur-monteur bij de luchtmacht, doch het gelukte hem ook wel eens van de grond te komen en zo leerde hij spelenderwijs de beginselen van het vliegen. De 7de Augustus 1921 werd hij als leerling vlieger aangenomen, de 19de Mei behaalde hij zijn militair brevet en de 26ste November 1922 het internationaal brevet.

De 9de April 1923 eindigde zijn Soesterbergse tijd en trad hij in dienst der K.L.M. De vliegtuigbestuurder Hofstra heeft hem gelest op een F 2, daarna ging hij als passagier in de cabine van een F 3 mee naar Londen „om de weg te leren".

De heer Duimelaar is een der pioniers van de Indiëroute.

Bekend is zijn Kerstpostvlucht naar Indië in December 1828 met den heer Frijns als tweede bestuurder. Hartje winter vloog hij door Midden-Europa, maakte een noodlanding bij Erfurt wegens ijsafzetting op de vleugels, had grote moeite met de motoren, die in de koude nog met de hand gestart moesten worden, vloog tóch door naar Batavia en kwam met de Nieuwjaarspost terug.

Het grootste avontuur van den heer Duimelaar was echter de noodlanding bij Setoel in September 1929 met den heer Tepas als tweede bestuurder en Bunk als werktuigkundige. De jubilaris zelf vertelt daarover het volgende:

Zij waren met een F 7b-3m, nog zonder radio aan boord, op weg van Alor Star naar Medan, boven zee. Toen kregen we een geweldige klap van de moesson, storm, geen meter zicht van de regen. Wisten tenslotte op geen 100 km. na, waar we zaten.

De benzine verminderde. Op goed geluk terug, naar de kust: oerwoud. We moeten naar beneden. Zitten te piekeren, om een plek te vinden, waar wat huizen staan. 't Lukt, we zien een open plek met een paar paal-woningen. Alles staat blank, we draaiden er laag over heen en ontdekten, dat er een overstroomde weg van enkele meters langs loopt. Daar moeten we op landen! Ik neem gas weg, prik hem er voorzichtig in; vlak bij de grond verlies ik het gezicht op de weg, die ik van boven af heel duidelijk had kunnen waarnemen. Maar dichtbij is alles één vijver. Weer gas gegeven, nogeens proberen. De hele omgeving in me opgenomen; dáár is de weg, dáár moet ik hem neerzetten.

Het lukt, de Fokker plast door het water, alles gaat goed, maar juist aan het slot van de uitloop zakt het wiel in een greppel aan de wegkant. Ik kijk eens achter me. Tepas stond net gereed om door het dak het vliegtuig te verlaten. „Niet nodig! We kunnen keurig door de deur", roep ik. „Waarachtig", zegt Tepas. Hij stapt het eerst uit en... zakt tot zijn nek in een tweede greppel langs de weg.

Daar stonden we met onze kreupele kist midden in de wildernis. Ik zeg: „Tepas, ga jij kijken of je hulp vindt!"

We delibereren nog en zie, daar komt 'n Siamees dorpshoofd in vol ornaat naar ons toegewandeld over de overstroomde weg. Hij nam ons mee en we logeerden genoeglijk in een paalwoning, Tepas en ik in één bed. Gedeeltelijk te voet, gedeeltelijk in een gammele Ford en andere mogelijke vervoermiddelen ging ik met Tepas naar Penang. We huurden een grote platte schuit en voeren terug naar Setoel; ons vliegtuig stond in de buurt van een rivier en dit was de manier om het weg te krijgen. Dunk was achtergebleven; hij had intussen het hele vliegtuig gedemonteerd. We brachten alles aan boord; ik stond op de schuit, Tepas nog aan de kant, toen de kapitein opeens aanstalten maakte om weg te varen. Ik protesteerde; hij trok er zich niets van aan en zei, dat anders het water te laag zou staan om de rivier nog uit te komen; buitengaats zou hij tot de avond wachten op de anderen. We lagen buiten. Wie er verscheen, geen Tepas en Dunk. Eindelijk, ik had de moed bijna opgegeven, kwam er iets in zicht. Twee Siamezen wrikten een soort uitgeholde boomstam voort en daarin zaten... Tepas en Dunk. Dank zij Tepas had de stam een flinke diepgang, de rand stak nog net een paar cm. boven het water uit. Ja. dat is een heel ding geweest en het was een geluk, dat het me overkwam met zo'n paar vrolijke kerels als die twee. Dunk verloor zelfs de moed niet, toen hij daar in Setoel ziek werd, ondanks alles, we hebben nog genoeg schrik gehad ook."

De heer Duimelaar heeft sindsdien veel gelukkige Indiëreizen gemaakt. Gedurende het afgelopen jaar is hij meestal dichter bij huis gebleven; hij was n.l. na Parmentier de eerste vliegtuigbestuurder der K.L.M., die met de Fokker Douglas wist om te gaan en de meeste dezer vliegtuigen heeft hij na de aankomst te Cherbourg overgevlogen naar Nederland.

Bovendien is de heer Duimelaar een zeer bekwaam instructeur en heeft hij in de afgelopen jaren vele leerling-vliegers en jongere collega's opgeleid op de verschillende vliegtuigtypen.

Hij heeft 10.200 vlieguren in dienst der K.L.M. en maakte 16 retourvluchten naar Indië.

Het is te hopen, dat deze bekwame vlieger, deze vrolijke kameraad, nog lange tijd de K.L.M. zal dienen.

Een aardige vondst.

In de boekenstalletjes te Amsterdam langs de Oude-Manshuispoort, snuffelt menig boekenliefhebber in wat te koop geboden wordt. Wie in het winkeltje van den tweede-hands boekenverkoper de folianten en hun inhoud een vluchtige revue laat passeren, moet het wel opgevallen zijn, dat maar al te vaak boeken van eigenaar verwisselen, die door een inscriptie op het titelblad, door handtekening of opdracht voor den bezitter toch eens meer dan gewone waarde moeten hebben gehad.

Van zeer bijzondere aard moet wel de gewaarwording zijn, wanneer wij tussen de uitgestalde boeken één terugvinden, voorzien van onze eigen handtekening, doch erger nog van een opdracht, die wij in meer of minder pathetische bewoordingen geboekstaafd hebben. Die sensatie heeft o.a. de Engelse dichter Alfred Nayes doorleefd. Toen weer eens een nieuwe bundel verzen van zijn hand was verschenen, voelde hij zich gedrongen om een exemplaar van zijn werk te zenden aan een student met wien hij dikwijls in aanraking kwam.

„Voor Thomas Dash, met des schrijvers beste wensen", had hij er in gepend.

Een paar weken later snuffelt Nayes tussen een tweede-hands boekenvoorraadje. „Kijk, kijk, zegt hij lachend, „mijn jongste uitgave is hier zowaar reeds beland."

Hij slaat het open, ziet dat hij met het exemplaar van den student te doen heeft, verzekerd zich voor een zacht prijsje het eigendomsrecht en zendt het keurig verpakt, opnieuw naar den student.

Als die het boek openslaat, leest hij onder de oorspronkelijke opdracht de woorden: „Dit boek, gisteren bij den antiquair gevonden, wordt Thomas Dash opnieuw opgedragen, met de hernieuwde verzekering van des schrijvers beste wensen.

Satyre en humor.

De Partij der Onnozele Kinderen.

Een zeker Alejandro heeft het in La Prensa opgenomen voor de Liberale volkspartij.

Een zeer geschikte naam. Want Alexander betekent in het Grieks „de mannen afwerende."

Wel een zeer geëigend epitheton voor iemand die opkomt voor een partij van onnozele kinderen.

En deze laatste betiteling is niet van ons, lieve lezer, maar ook van Alejandro.

Want de bestrijder (hier in casu La Cruz) van de partij, waarvan door een ander lid elders gezegd is, dat ze al heel oud is en hier lang bestaat, wordt vergeleken met een Herodes en Alejandro beschouwt zichzelf dus en zijn partij als de onnozele kinderen.

In de tijd dier onnozele kinderen leefden ook de drie koningen, en Alejandro, weet daar nu van te vertellen, dat het historisch vaststaat, dat ze Caspar, Melchior en Baltazar heten en het blanke, gele en zwarte ras voorstelden en Europa, Azië en Afrika symboliseerden.

Tot nu toe, lieve lezer, was dat maar een legende. Maar Alejandro vertelt nu dat het historisch vaststaat en nu is er dus geen twijfel meer mogelijk, want het onnozele kind Alejandro zal deze drie heren wel een handje hebben gegeven toen ze door Bethlehem kwamen. Hij kan het weten en... kinderen en gekken spreken de waarheid.

„Hebt gij dit huis gehuurd?"

„Ja, maar ik heb net het gevoel alsof ik de eigenaar ben!"

„De eigenaar? waarom?"

„Ik woon er al tien maanden en heb nog geen enkele maal huur betaald."

„Het komt me voor, dat ik u al eerder gezien heb," zei de rechter.

„Dat is mogelijk," antwoordde de kleermaker. „Er zijn zoveel mensen, die geld van me lenen, dat ik heus niet alle gezichten kan onthouden."

Dezer dagen overleed in een circus de wereldberoemde vrouw-met-de-baard, en liet een vrouw achter met vier kinderen.

„Dus u bent de enig overlevende van die schipbreuk?"

„Ja — ik miste die boot."

Oude dame: „Gaan die tatoueringen bij 't wassen eraf?"

Oude zeerob: „Dat zou ik warempel niet weten, dame!"

„Waar is uw broer, Freddie?"

„Die was binnen met mij duet aan 't spelen, maar ik was 't eerste klaar."

„Wat kijkt ge somber. Scheelt er wat aan?"

„Och — onze kleine Jack is in geldmoeilijkheid."

„Onzin! De jongen is pas twee jaar oud."

„Juist! Maar hij heeft een geldstuk ingeslikt."

„Ik heb een pak voor iedere dag van de week."

„Nee, toch?"

„Jawel, dit is het!"

Uitgerekend...

Een Schot kwam met zijn auto bij een herberg in een klein plaatsje en besloot daar te overnachten.

„Wat kost hier één nacht slapen?" vroeg hij.

„Vijf shillings!"

„Vreselijk! En wat kost een ontbijt?"

„Drie shillings!"

„Nog erger! En wat kost het, als u mijn auto in de garage zet?"

„De garage is vrij, meneer!"

„Mooi! Noteer dan voor mij de garage en een ontbijt! Dan ga ik in mijn auto slapen!"

En snuggere.

Sergeant: — Wat bedoelt men met strategie?

Recruut: — Strategie is bijvoorbeeld, als je de vijand niet laat merken, dat je ammunitie op is, maar kalm doorgaat met vuren.

Zeer „gehecht" aan hem.

Klant: „De vorige week heb ik hier een pleister gekocht voor mijn rheumatiek..."

Drogist: „Heeft het u geholpen?"

Klant: „Ja, mijn rheumatiek ben ik kwijt, maar nu wou ik graag iets hebben om van die pleister af te komen!"

Een handigaard.

„Hoe gaan de zaken" vroeg de zakenman aan zijn vriend.

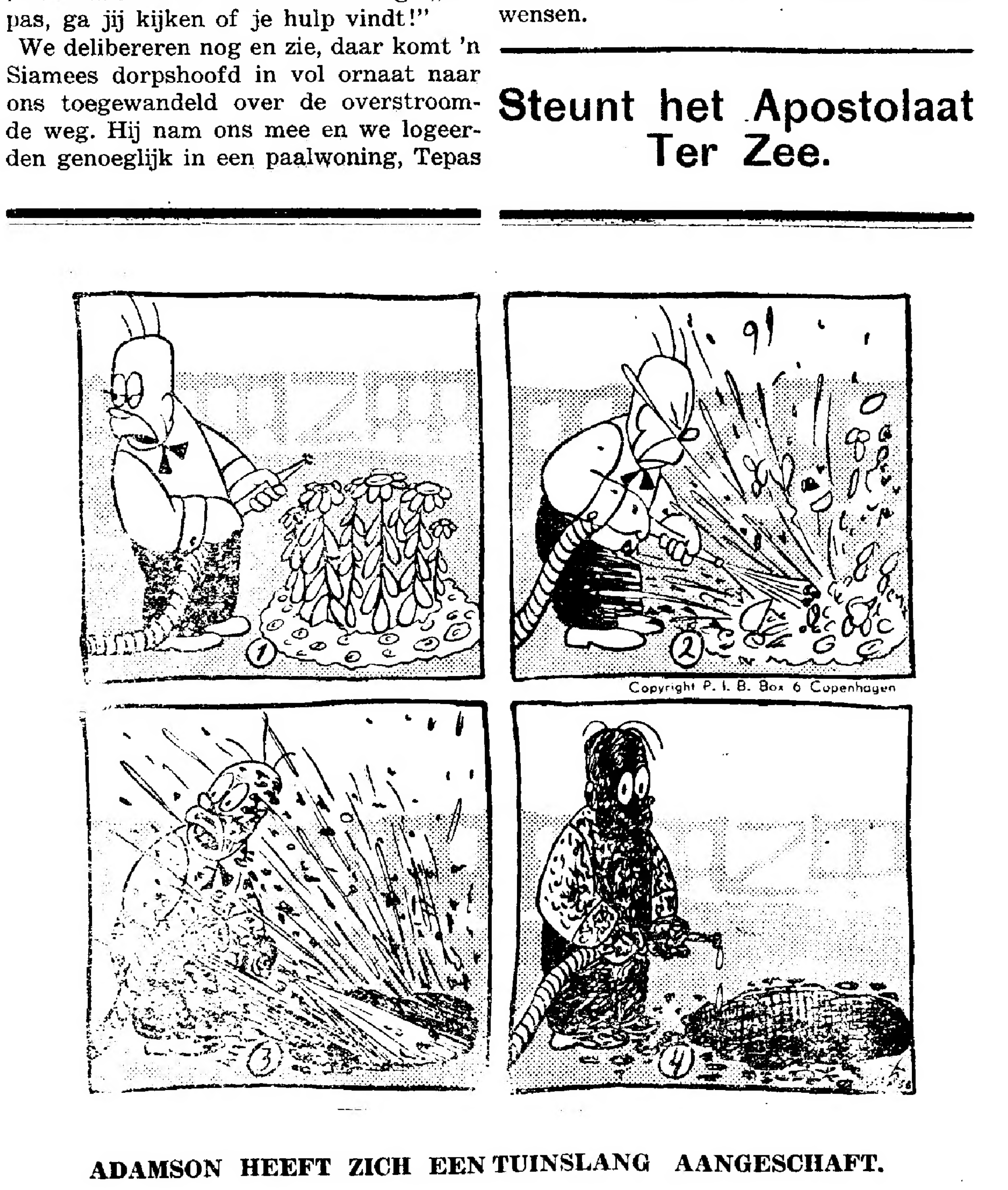
„Ik mag niet klagen. Maar ik heb nu genoeg van de zorg. Ik ga iemand er bij nemen, die alle zorg voor me draagt, dan ben ik eraf."

„En wat denk je dien man te betalen?"

„100.000 frs. per jaar."

„En hoe denk je aan het geld daarvoor te komen?"

„Wel, dat zal juist de eerste zorg zijn, die hij te dragen heeft?"

ADAMSON HEEFT ZICH EEN TUINSLANG AANGESCHAFT.